

SEVEROČESKÁ VĚDECKÁ KNIHOVNA
V ÚSTÍ NAD LABEM

ÚSTECKÁ VEŘEJNÁ
KNIHOVNA
1945 - 2015

Vážení přátelé,

dostává se vám do rukou sympatická publikace o jednom kulatém výročí a neuvěřitelné a nezničitelné symbióze knihovníků a čtenářů, kulturní instituce a nejširší veřejnosti, která od nepaměti touží po vzdělávání a poznávání všeho nového a krásného.

Použil-li jsem výraz „od nepaměti“, musím se zastavit alespoň u jednoho konkrétního data na minulé cestě. V listopadu roku 1945 začala ve městě Ústí nad Labem působit nová a především česká knihovna. Nastala doba poválečná a před lidmi byly nové naděje a touhy. A ty jim pomáhala naplňovat také knihovna s nezničitelnou silou psaného slova.

V průběhu desetiletí měnila knihovna názvy, zřizovatele i sídla... A přišel červenec roku 2001 a správu tehdejší Státní vědecké knihovny převzal jen pár měsíců trvající Ústecký kraj. Vznikla Severočeská vědecká knihovna... a trvá. Už dávno nejsou v jejích budovách jen knihy; veřejnost má možnost pracovat s mnohými moderními nosiči informací a využívat i jiné fenomény doby, třeba internet. V nabídce naší knihovny jsou i autorská čtení, besedy, vyprávění z cest, filmy a reportáže z událostí, výstavy a další akce, jejichž společným posláním je práce se čtenáři a pro čtenáře všech věkových kategorií.

Popřejme společně Severočeské vědecké knihovně, krajské příspěvkové organizaci, další desetiletí prospěšné práce a tisíce spokojených čtenářů, návštěvníků, posluchačů a diváků, neboť v knihovně nejde jen o knihy a jiné složky širokého knihovního fondu, ale především o lidi.

Hodně zdaru a poděkování k sedmdesátinám! Můj dík patří samozřejmě všem pracovníkům této kulturní instituce v krajském městě i v celém našem regionu. A také vám, milí čtenáři.

Olářich Bubeníček, hejtman Ústeckého kraje

K sedmdesátinám knihovny popřáli

Desetiletí 1991–2001, kdy zřizovatelem Severočeské vědecké knihovny v Ústí nad Labem bylo ministerstvo kultury, můžeme patrně bez nadsázky označit za klíčové nejen pro SVKUL, ale pro vývoj knihovnictví v naší zemi obecně. Je to období, kdy se z knihoven díky překotnému technologickému rozvoji, masivnímu rozšíření počítačů a připojení k internetu stávají moderní informační centra, radikálně se mění povaha jejich práce a do značné míry jejich úkoly. Severočeská vědecká knihovna navíc procházela v kontextu restitucí častým stěhováním a rozdělením provozu do více budov, z nichž některé nově vybudovala. Je obdivuhodné, jak profesionálně tímto dynamickým obdobím prošla, jak dokázala posílit svůj význam a svůj status. Upřímně jí přeji stejnou sílu, rozhodnost a akceschopnost do všech dalších let.

Mgr. Daniel Herman, ministr kultury

Na svojej študijnej ceste po českých knižniciach stretli sme sa všade s milým súdružským prijatím. Osobitne srdečné bolo tu v Ústí. Budeme naň vždy vďačne spomínať. Tak isto nám navždy utkvél v pamäti odborný výklad riaditeľa s. dr. Františka Hejla. Želáme knižnici veľa ďalších úspechov a tešíme sa, že v rámci spolupráce českých a slovenských knižničných pracovníkov, ktorá je už tradičná, sa znova a znova stretneme a tým prispejeme k bratskému spolunaživaniu Čechov a Slovákov v našej prekrásnej a milovanej československej vlasti.

30 podpisů, 5. 9. 1956

Milí přátelé, mám ráda kapitána Exnera z detektivních románů spisovatele Václava Erbena, ale přiznávám, že nyní čtu především odbornou literaturu. Oceňuji proto, že v našem městě sídlí Severočeská vědecká knihovna, která letos oslavuje sedmdesát let existence. Chci jí poděkovat, že v Ústí nad Labem pečuje také o šest poboček, jejichž zásluhou jsou knížky blíž našim občanům. Severočeská vědecká knihovna vloni zaznamenala přes tři čtvrtě milionů výpůjček. Přeji jí, aby toto číslo neklesalo a děti, studenti, dospělí, senioři se i nadále ve všech odděleních setkávali se zasvěcenými knihovníky, kteří jim budou předávat lásku k rodné řeči, zajímavým příběhům a novým poznatkům.

Ing. Věra Nechybová, primátorka Ústí nad Labem

Velmi rád jsem zavzpomínal, že tomu bude právě 30 let od mé první návštěvy dnešní Severočeské vědecké knihovny. Tehdy jsem byl v první třídě a všichni jsme společně začínali objevovat tajemství knih. Postupem času byly mé cesty do knihovny stále častější. Na gymnázium v Jatečném jsem se účastnil velmi zajímavé zeměpisné soutěže a ta mě donutila trávit v knihovně dlouhé hodiny a hodiny vyhledáváním příslušných odborných údajů. Přiznám se, že dnes mi

na knihy zbývá jen velmi málo času, přesto mohu jen doporučit na mém nočním stolku nyní aktuální Malou knihu etikety od Ladislava Špačka, která mě dokáže i pobavit. K 70 letům knihovny, která byla dlouhá léta pro vysokoškoláky v Ústí nad Labem známou „Maximkou“, přeji všem jejím pracovníkům mnoho elánu, energie a nadšení do dalších desítek let, zejména však přeji mnoho dychtivých čtenářů.

*doc. RNDr. Martin Balej, Ph.D.,
rektor Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem*

Milá Maximko, tak ty slavíš 70. narozeniny!

Dovol mi toto oslovení, neboť téměř po celou dobu mého pobývání v tvých zdech jsi nesla jméno toho ruského spisovatele. Mimochodem ses za něj nemusela vůbec stydět, protože Maxim Gorkij byl výborný autor. Přečetla jsem skoro celé jeho dílo už na gymnáziu a pasáže ze životopisné trilogie si pamatuji dodnes.

Náš knihovna je větší – vaše je krásnější.

zaměstnanci MLK Praha, 13. 9. 1958

Poprvé jsem se s tebou setkala v roce 1978, kdy jsem si tě vybrala jako místo konání své odborné praxe při studiu na katedře vědeckých informací a knihovnictví FF UK. Přivítal mě milý kolektiv, nejprve v oddělení akvizice a pak v půjčovně. Na závěr praxe, když se mě ředitel knihovny Ladislav Zoubek ptal, jestli bych po dokončení studia nechtěla nastoupit, odpověděla jsem se značnou mírou mladické nehoráznosti: „No, když nenajdu nic lepšího...“ A za tři roky jsem klepala na tvé dveře a žádala o práci. Pan ředitel mě přijal, i když si má slova pamatoval. Nastoupila jsem do bibliografického oddělení, které bylo považováno za vynikající a byla to pravda. Pracovaly v něm vzdělané a fundované knihovnice, s velkým kulturním i společenským rozhledem. Mnoho jsem se od nich naučila, jak od své první vedoucí Jarmily Trägrové, tak od Jany Pekové i Drahuše Kuglerové. Hodně mě knihovnický vychovával i tehdejší náměstek, který měl bibliografické oddělení na starosti, Zdeněk Vojtek.

Musím vzpomenout i na tvou druhou náměstkyni Květu Zárybnickou, která mi velmi pomohla, abych se v Ústí nad Labem cítila dobře a mohla se nerušeně věnovat svým povinnostem, zajistila mi totiž byt v Krásném Březně.

Postupně jsem se seznámila s celým tvým osazenstvem a chodem všech oddělení. Zpočátku jsem měla problém sedět celých osm hodin na židli a zpracovávat různé bibliografie a medailony do VKV (Výběr kulturních výročí byl soubor článků k různým výročím za dané čtvrtletí), a tak jsem mívala ráda služby v bisce,

jak jsme říkaly odpoledním službám v půjčovně, kde jsme byly k dispozici čtenářům, zodpovídaly jsme jejich dotazy a pomáhaly jim s vyhledáváním literatury.

Po zajištění do pracovních kolejí mě paní vedoucí začala brát na jednání bibliografických komisí, která se tehdy konala střídavě v knihovnách Čech a Moravy a na Slovensku. Díky tomu jsem poznala mnohé kolegy a kolegyně z celého Československa a také bibliografickou práci různých knihoven. Panovala mezi vámi knihovnami určitá rivalita, ale myslím, že přátelská a ku prospěchu věci, protože přinášela nové nápady, jak vycházet vstříc potřebám čtenářů.

Touto výstavou jsem tak nadšen, že nenalézám slov pro její chválu. Tento den je pro mne opravdovým svátkem. Kež by krajská knihovna měla možnost hodně těchto knih si zakoupiti – to bych se odtud ani nedostal.

*Jan Kadlec po prohlídce výstavy zahraničních publikací
uspořádané národním podnikem Zahraniční literatura v knihovně, 17. 5. 1974*

Když odešla paní Trägrová do důchodu, byla jsem jmenována vedoucí bibliografického oddělení. Tehdy proběhl dost krušný rok, protože za tak zkušenou knihovnicí nebylo snadné někoho najít, takže se během toho roku v oddělení vystřídal osm adeptů. Nakonec přišla Helena Houfková a po ní i Radka Slepíčková s Hanou Lapkovou a oddělení zase fungovalo jako švýcarské hodinky.

Na konci 80. let se udála další velká změna. Do tvých zdí poprvé vstoupil osobní počítač. Hned mě napadlo, že by to byla vhodná pomůcka pro naše oddělení, a tak jsem jeden koupila. Začaly jsme se s ním všechny učit pracovat a především paní Peková u něj trávila nejvíč času, protože na něm tvořila Severočeský kraj v tisku.

Z pohnutých dní podzimu 1989 si vzpomínám, že když se hlasovalo o zavření knihovny během generální stávky, byli jsme pro úplné uzavření pouze dva, grafik Michal Novák a já. Ale nakonec se do stávky zapojili všichni zaměstnanci. V následujícím roce odešel z tvých dlouholetých služeb do důchodu ředitel Ladislav Zoubek a ve výběrovém řízení uspěl Ing. Aleš Brožek. Nejprve jsem s novým panem ředitelem neměla stejné názory, ale s odstupem času musím uznat, že pro tebe hodně udělal.

V roce 1993 jsem tvé zázemí opustila a po 12 letech odešla do Olomouce, ale na léta strávená v tvých zdech vzpomínám ráda. Nepříjemné situace se vytratily a zbyly mi jen hezké vzpomínky a celoživotní přátelství s řadou lidí, s nimiž jsem v tvých prostorách pracovala.

Samozřejmě nemohu pominout to, že jsi v letech 1983–1989 skýtala přístřeší pobožce Hudební mládeže. Do této činnosti mě zapřáhl tehdejší umění- a hudbamilovný ředitel Ladislav Zoubek. Dal mi téměř příkazem, že budu ústeckou pobočku vést. Nejprve jsem moc nevěděla, co všechno dělat, ale později se činnost pobočky rozběhla a ve tvých zdech se konaly nejen klubové pořady, mnoho

koncertů, ale i setkání severočeských poboček Hudební mládeže za účasti představitelky sekretariátu Hudební mládeže Bronislavy Valové a dirigenta ústecké opery Dušana Zbavitele. S jedním naším klubovým pořadem, nazvaným Italské obrázky, jsme na republikové přehlídce klubových pořadů získali 2. místo. Byl to velký úspěch, tehdy byl předsedou poroty Ilja Hurník a 1. místo nebylo uděleno.

Ve tvé čítárně se uskutečnilo množství koncertů, jmenuji například vystoupení Pražákova kvarteta, Petra Ebena, Ivana Štrause, Adamusova dechového tria, či přednáška Tomislava Volka o baroku v hudbě. A také natáčení Československé televize. Byli jsme vybráni do cyklu o aktivních pobočkách Hudební mládeže. Pořad se vysílal 27. března 1984 na druhém programu ČST ve večerních hodinách.

Vydávali jsme i vlastní zpravodaj a každý měsíc jsem posílala krátký příspěvek o činnosti Hudební mládeže i tvé do Ústeckých přehledů. Na tomto místě musím poděkovat všem pracovním hudebního oddělení, Vlastě Bokové, Věře Moudré, Haně Sipkové a Zuzaně Pončové, které mi vydatně pomáhaly s výběrem hudebních ukázek při přípravě klubových pořadů.

Milá Maximko, na knihovnu jsi vlastně mladá, přeji ti hodně dalších let ve službách čtenářům s mnoha milými a vzdělanými knihovníky ve tvých zdech.

PhDr. Marie Válová, zaměstnanec knihovny v letech 1981 až 1993

Život s knihovnou

Když mne ředitel Brožek požádal o milou vzpomínku k 70. výročí Severočeské vědecké knihovny, uvědomila jsem si, jak dlouhý je k ní můj pracovní a osobní vztah. Od mladých začátků knihovnické práce až do současnosti. Jsou to dva úseky mého knihovnického života. Od prvních knihovnických kroků dvacet let přátelské i odborné spolupráce s „Maxímkou“ a potom po letech nedobrovolného přerušení práce v knihovně jsem přispěním ředitele Zoubka v roce 1977 mohla pracovat v teď už Severočeské vědecké knihovně.

V roce 1950, kdy jsem jako čerstvá absolventka nastoupila jako ředitelka v Okresní knihovně Teplice, jsem měla hlavu plnou plánů a představ, ale malou znalost reality, kterou tato práce potřebuje. Vše bylo složité, s kým se poradit?

Jsem dlouholetá čtenářka. Vaši knihovnu navštěvuji již několik let a stále znovu jsem zklamána malým prostorem a neustále stejným okruhem titulů. Myslím si, že na krajskou knihovnu je to dost málo.
Věra Bělíková, 3. 2. 1983

Věděla jsem, že v kraji pracují zkušení knihovníci, jako v Lounech Jiří Jedlička, v Mostě Zdeněk Hlava, v Chomutově Blanka Kalivodová, se kterými bych se ráda seznámila a poznala knihovnickou práci v kraji.

Do toho přišel nečekaný dopis od ředitele krajské knihovny Dr. Františka Hejla, který mne vítal v novém působišti a zároveň zval na krajskou poradou, kde poznám své budoucí kolegy z okresních knihoven.

Státní vědecká knihovna v Ústí je sama o sobě krásná a elegantní v tom nádherném dřevě, neznám hned tak hezčí umístění knih.

Pavel Tígrád, 3. 3. 1996

Tak jsem se těšila, že jsem přijela o vlak dříve, a tak jsem mohla – a na to nikdy nezapomenu – poznat Dr. Hejla, nejvýraznější postavu knihovnictví v kraji. Poznal mou nejistotu, a tak mne nejdříve provedl knihovnou sídlící v krásné vile bývalého průmyslníka Wolfruma. Vzpomínal na těžké začátky po válce, nedostatek českých knih, hledání místností, které by odpovídaly potřebám knihovny.

Později jsem se od pamětníků dozvěděla, jak Dr. Hejl zachraňoval knihy z trosek po bombardování. Byl velmi manuálně šikovný, a tak některé regály poznaly i ruce pana ředitele. Knihovna se třikrát stěhovala, než získala sídlo v krásné vile.

Kromě hlavní budovy ve středu města postupně vznikaly pobočky, připravovalo se vědecko-technické oddělení knihovny. Později jsem měla možnost spolupracovat na nástinu systematického vědeckého třídění.

Postupně jsem se seznamovala s poválečnou těžkou prací prvních knihovníků, kteří nedbali na obtíže a v neuvěřitelně krátkém čase přinesli českou knihu do devastovaného pohraničí. Na té první krajské poradě jsem poznala výborné kolegyně a kolegy, ze kterých postupně byli přátelé.

Nejvíce jsem si však vážila přátelství, které postupně vzniklo s doktorem Hejlem. V té době ještě bydleli Hejlovi v knihovně, a tak jsem poznala i malé tajemství. „František“ byl velkým milovníkem vláček, které měly krásné tratě po celém bytě.

Doktor Hejl byl opravdová osobnost, kultivovaný, měl estetický cit, znal literaturu, hudbu. Knihovna nebyla pro něj pouhou půjčovnou, ale zařízením přinášejícím celou šíři kultury a vědy. Pořádala se zajímavá literární setkání, výtvarné akce, vycházely malé zajímavé bibliografie. Držet standard nebylo vždy lehké, finance byly omezené a získat dalšího pracovníka velmi těžké. Když konečně získala knihovna pro metodickou práci absolventku Univerzity Karlovy Hanu Martinkovou (dnes Vojtkovou), rozvíjel se i tento úsek práce. Probíhala soutěž Budujeme vzornou lidovou knihovnu, zkvalitňovala se práce venkovských knihoven. Pomalu přibývali odborní pracovníci, z Prahy přišel Zdeněk Vojtek. Bohužel nastal pro doktora Hejla čas odchodu do důchodu. Loučení bylo těžké pro obě strany. Ještě dokončil Dějiny veřejného knihovnictví na Ústecku. Když 10. července 1982 zemřel, odešla velká osobnost, na kterou se nezapomíná.

Po Dr. Hejlovi nastoupil Jaroslav Prskavec, bývalý knihovnický inspektor ve Východočeském kraji. Úkoly okresních knihoven přibývaly, takže kontakty už nebyly tak časté a srpen 1968 je pro mne zrušil vůbec. Byla jsem šťastná, když jsem v září 1977 nastoupila do bibliografického oddělení vedeného Hanou Vojtkovou s kolegyněmi Janou Pekovou a Drahuškou Kuglerovou. Sousední oddělení společenských věd bylo království Helenky Procházkové. Práce bibliografická byla zajímavá, zpracovával se soupis regionálního tisku let 1945–1950. Přípravovaly se pravidelné čtvrtletníky „Kulturní výročí“. Rozsáhlou prací bylo vydávání ročenek Severočeský kraj v tisku.

Čas neúprosně letěl, a tak se měnila i knihovna. S rozšiřujícími se fondy přibývala odborná oddělení a studovny, podařilo se postavit sklad ve Vaňově a moderně řešenou přístavbu ke staré budově. Knihovna se stala vědeckou, rozšiřovaly se kontakty s pedagogickou fakultou. Po odchodu ředitele Ladislava Zoubka do důchodu nastoupil Ing. Aleš Brožek, který svou znalostí nových technologií posunul knihovnu k využívání možností automatizace. To a získání budovy v Churchillově ulici umožnilo vybudování velkého hudebního oddělení, rozrostla se půjčovna, dětské oddělení, prostory pro nákup a zpracování fondů.

Congratulations on the wonderful work you are doing in my home (from long ago). Good luck for the future.

*Ruth Russell – Weinmann po návštěvě budovy knihovny,
kde žila v letech 1930 až 1938, 12. 9. 2000*

Když jsem po dvaceti letech z knihovny odcházela, uvědomovala jsem si, jak se za tu dobu změnila technika i služby. Knihovně i jejím pracovníkům však stále zůstal jeden cíl: snaha o dobrou práci, stálé hledání nových cest a hlavně dobré pracovní vztahy. Ať to vydrží dalších sedmdesát let.

*Jarmila Tráglrová
(Autorka příspěvku pracovala v knihovně v letech 1977 až 1997)*

Vzpomínka na dny okupace - srpen 1968

Bezmála po půlstoletí od událostí nešťastného roku 1968 usedám a pokouším se zachránit alespoň tu část vzpomínek, které mi utkvěly ještě v paměti a dosud nezmizely se stařeckými buňkami, jež už vypověděly poslušnost. Usedám a píši, protože historie naší ústecké knihovny si určitě zaslouží alespoň na chvíli vrátit se zpět a přiblížit současné generaci jeden z černých roků minulého století pro naše národy. I když, upřímně řečeno, jsem trochu zklamán znalostmi současné školní generace o významu tohoto roku v našich dějinách.

Devatenáctého srpna onoho roku jsem naložil ženu a ročního synka Tomáška do rychlíku směr Sokolov a odjížděl na čtrnáctidenní dovolenou. Měli jsme dojednán pobyt na chalupě známých mých rodičů na Bublavě v krásné přírodě Krušných hor. V Sokolově u rodičů jsme se měli zdržet jeden den, nakoupit proviant a vzhůru do přírody. Dvacátého, večer před odjezdem, jsme se pomalu chystali ke spánku. Bylo kolem půlnoci a vtom zazvonil telefon. Volal otcův známý něco, čemu jsme v první chvíli nerozuměli. Pusťte si rádio, přepadli nás Rusové! Od té chvíle jsme neměli myšlenky na spánek, rozhlas, který stále ještě vysílal, nás informoval o tom, jak naši přátelé z Varšavské smlouvy se přes noc stali okupanty, jak se na nás valí všemi směry z NDR tanky a obrněná vozidla s bílým podélným pruhem a na Ruzyňském letišti přistávají vojenské letouny, aniž by jim bylo povoleno přistání. Ráno kolem sedmé hodiny jsem telefonoval do práce řediteli J. Prskavcovi, který mne požádal, abych se vrátil do Ústí. Pracoval jsem totiž v té době jako vedoucí reprografického oddělení knihovny, tedy ofsetové tiskárny, a čekalo nás hodně práce. Zanechal jsem tedy ženu a synka u rodičů a ještě dopoledne 21. 8. jsem sedl na vlak do Ústí. S hodinovou polední přestávkou v Chomutově, kdy byla vyhlášena celostátní generální stávka, jsem kolem druhé hodiny dopolední otevřel dveře ředitele knihovny a hlásil se do práce.

Děkuji za pozvání do města, kde už se cítím tak jako doma, a přeji vám všem kromě krásné atmosféry (která tu vládne) i hodně zdraví a vůbec všech těchhle podobných věcí...

Petr Šabach, 20. 10. 2003

A opravdu jí bylo tolik, že jsme se nezastavili. V tiskárně pracovali jako tiskaři Karel Vogel a Květa Vítková. Všechny protiokupační letáky, které se objevily na Mírovém náměstí, jež bylo centrem demonstrací a bylo neustále plné lidí, jsme dále rozmnožovali a pak rozváželi do různých částí města, ale i do vesnic v okolí. Již druhý den jsme práci rozšířili o naše vlastní letáky. Do knihovny v té době chodila za svojí maminkou Hanou Koblencovou Alena, mladá studentka grafiky, dnes Alena Bílková, akademická výtvarnice a manželka sochaře Michala Bílka. Slovo dalo slovo a Alena začala malovat vtipy na téma výjevů ze Švejka. Její obrázky jsme na xerografu zkopírovali na kovolist a pak tiskli na ofsetovém stroji zn. Romayor.

Pracovali jsme bez oddechu, i v noci, ve studovně jsme měli spartakiádní lehátka, kde jsme si na tři, čtyři hodiny lehli, abychom pak pokračovali v práci. Pomáhali nám i další pracovníci knihovny, jejichž jména si bohužel již nepamatuji. Pokud zůstanu u těch jmen, s jistotou si pamatuji na děvčata z ekonomického oddělení, Alenu Hřebejkovou, Olgu Červinkovou, metodiky Zdeňka Vojtka a Hanu Martinkovou, později Vojtkovou, jeho manželku. Vedle již zmiňované Hany Koblencové si pamatuji její spolupracovníci z kanceláře Annu Uhrovou, obě ve věku mých rodičů, ke kterým jsem si chodil rád pro rady do života. V ne-

poslední řadě vzpomínám na poslíčka naší knihovny Petra Hajniše. Byl zrakově postižený, trochu i mentálně, ale zlatý pomocník, který každou volnější chvíli věnoval práci pro tiskárnu.

Naše práce trvala asi po dobu deseti dnů, pak jsme v rámci okupačních podmínek, které přijala naše vláda, museli se vším skončit a věnovat se své obvyklé pracovní náplni. Od té chvíle do svobody nás dělilo více než jednadvacet let.

Jiří Zdvoráček

(Autor příspěvku pracoval v knihovně v letech 1967 až 1969)

„Ty se máš, ty pracuješ v knihovně“

Souhlasím, je to krásná práce. Měla jsem to štěstí, že jsem poznala knihovnu, dokud sídlila (kromě oddělení pro děti a mládež, jež bylo od roku 1964 do roku 1994 v Domě kultury ve Velké Hradební) v jedné budově. Zažila jsem významné proměny knihovny. Spojenou půjčovnu beletrie a naučné literatury pod názvem ústřední půjčovna vědecká, kde ve zvláštní symbióze pracovala mladá děvčata se zkušenými pracovníci o dvě generace staršími. Moc ráda vzpomínám na to, jak jsme po revoluci v roce 1989 jezdili do skladu Národní knihovny v Nučicích u Prahy a z plechových hangárů odváželi knihy „uvolněných zvláštních fondů“ do skladu knihovny v Neštémicích. Tam se knihy autorů zakázaných po roce 1969 řadily na regály a pak rozdělovaly knihovnám celého kraje a knihy se opět dostaly ke svým čtenářům.

Nová doba přinesla hodně přesunů knihovních fondů, stěhování, zmenšení prostor, likvidaci skladů a poboček, stěhování poboček do nově získaných prostor. Práce, jednání a přesuny knihovních fondů. K zásadním změnám došlo po stěhování některých oddělení do budovy v ulici Winstona Churchilla a po dobudování přístavby vědecké části knihovny. I starší generace se musela seznámit s počítači, aby mohla využívat elektronický katalog. Dlouhé roky měli senioři a maminky s dětmi možnost účastnit se vzdělávacích lekcí práce s počítači. Velké zjednodušení a ulehčení práce knihovníkům přineslo postupné zavedení automatizace výpůjčního procesu. A opět přesuny knihovních fondů při zpracování dat do elektronického katalogu. Skončilo psaní záznamů na knižní lístky, zmatky a záměny knih, zjednodušila se statistika. Je dobře, že opravdu velké stěhování skončilo a je více klidu na práci. Knihovna se proměnila v moderní kulturní instituci, která významně ovlivňuje kulturní dění ve městě.

Alenka Kysilková

(Autorka příspěvku pracovala v knihovně v letech 1987 až 2005)

Já a čtenáři v průběhu času

Bylo mi osmnáct, úspěšně jsem odmaturovala a měla pocit, že mi patří skoro celý svět. Má nepopsaná budoucnost byla přede mnou. Těšila jsem se na tříměsíční prázdniny a na vysokou školu. Jenže na vysokou mě nevzali a já šla do práce, do knihovny. Volné místo bylo jen ve službách v hudebním oddělení. Tak jsem tam nastoupila. Já, člověk bez hudebního sluchu, to opravdu nepřeháním, kdo měl tu čest mě slyšet zpívat, tak to potvrdí. Tvor spíše samotářský se strachem z komunikace s neznámými lidmi. Nejdříve mě mile překvapil kolektiv spolupracovníků. Zjistila jsem, že knihovníci jsou lidé velice přátelští, vesměs stejné povahy jako já. O něco málo později jsem poznala, že čtenáři jsou lidé, kteří přišli do knihovny, protože něco od ní chtějí. Jsou to lidé většinou slušní, často zdvořilí a občas i též nesmělí jako já. A umějí být vděční, pokud dostanou to, proč přišli (knihu, informaci doplněnou milým chováním knihovníka). Můj vztah se čtenáři dospěl tak daleko, že když mě hodně naštal vedoucí pracovník, tak jsem si říkala, ať si trhne nohou, že mi může být ukradený, protože já mám své čtenáře. Kvůli nim jsem v práci, v knihovně, ti mě zajímají, nějaký blbý vedoucí ne.

Po mateřské dovolené jsem nastoupila jako vedoucí oddělení automatizace na pozici systémového knihovníka. Práce byla zcela nová, zajímavá, v knihovně se začala rozvíjet automatizace. Jenže jsem cítila hlubokou absenci toho fenoménu, čtenářů. Nebyli tu kolem mě, nepotřebovali mě. Ale já zoufale potřebovala je. Abych se cítila ve své práci nějak užitečná, přesvědčila jsem se, že mými čtenáři, zákazníky, jsou nyní mí kolegové. Ti mě potřebují, očekávají ode mě určité služby. Fungovalo to. Již jsem zase byla ve své práci spokojená. Po patnácti letech strávených v automatizaci musím při porovnání obou zákaznických skupin konstatovat, že kolegové jsou daleko horší sortou. Daleko více otravují, každý z nich je přesvědčen, že jeho problém je tím nejdůležitějším. Vděční dokážou být jen malou chvíli po uspokojení své potřeby a tyto své potřeby neustále stupňují. Jsou to takoví vlezlí čtenáři. I když jako kolegové jsou pořád moc fajn.

Jménem akciové společnosti SETUZA moc děkuji za krásnou prezentaci. Jen tak dál.

Marie Logrová o výstavě Johann Schicht a jeho blízci, 19. 9. 2007

V současné době již téměř rok pracuji v katalogizaci. Je to oproti oddělení automatizace velice klidná práce. Přechod na RDA je jen trošku větším zčeřením tekoucí vody (katalogizátoři, píší tekoucí, ne stojaté bahnitě). Za svou práci opět vidím čtenáře, kteří hledají konkrétní dokument nebo informace v dokumentech obsažené. A já jsem tu od toho, abych dokumenty co nejlépe popsala

tak, aby cesta čtenářů vedla co nejrychleji k cíli. Při své práci hledám informace i v jiných knihovnách, používám souborný katalog, databáze, internet. Začala jsem si uvědomovat, jak moc je potřebný Centrální portál knihoven a jak hodně ušetří práci a čas čtenářům, až začne fungovat.

Velmi ráda se chodím dívat na výstavy v hale Palácové vily H. Weinmanna. Jsou opravdu zajímavé, poučné a nápadité. Jen co mě mrzí, je nevhodná výška umístěných exponátů ve vitrínách.

Mgr. Marie Peterková, 24. 4. 2008

Jak vidím budoucnost knihovny a svou? Vše směřuje k tomu, aby si čtenář potřebné informace a dokumenty našel v klidu domova, a pokud to bude možné, též se z domova i obsloužil. Osobní návštěvu knihovny omezí jen na to nejn nutnější. Snad bude spokojený.

A až bude chtít, tak přijde do knihovny. Podívat se na regály s knihami, nějakou si vyndat, začíst se. Popovídat si s usměvavým knihovníkem o knížce i jiných věcech. Zajde si na pořad či akci knihovny. Protože být v knihovně a jako čtenář se cítit její širší součástí je pocit, který mu nic nenahradí. Kdo chodí do knihovny, je in, viz všechny hlášky na čtenářských placích. A já jsem v té knihovně a hovořím se svými milými a mnou milovanými čtenáři... a též je někdy rád ně vychovávám.

Mgr. Hana Šipková

(Autorka příspěvku pracuje v knihovně od roku 1981)

Dvacetileté vzpomínky na začínající besedy a autorská čtení

Na můj svátek, 1. prosince 1989, jsem poprvé vstoupila do ústecké knihovny jako zaměstnanec. A protože jsem vždy byla činorodým člověkem a neznala jsem zákulisí knihovny, hlavou se mi pořád honila otázka: „Co tu budeš dělat? Vždyť tady se jen půjčují knížky...“

Tehdy ještě řediteloval pan Ladislav Zoubek. Zřizoval nás Severočeský krajský národní výbor a každý měsíc od nás chtěli jeho úředníci takzvané úkolové listky o činnosti knihovny. Někdy zajímavé, jindy „jen k založení“. A tak jsem pomaloučku vnikala do knihovnického zákulisí. Brzy jsem se ale rozkoukala. V červenci následujícího roku, kdy již byl do funkce ředitele naší knihovny jmenován Ing. Aleš Brožek, došlo k první spolupráci s médiem. Vítek Havliš, tehdy redaktor ústeckého rádia North Music, chtěl prezentovat knižní novinky jednou týdně v tomto rádiu. Po domluvě s panem ředitelem jsem se toho ujala. Spolu s katalo-

gizačním oddělením jsme vybrali každý týden pět nejzajímavějších knih, já jsem napsala anotaci a Ústečané tak věděli, kterou novou knihu si mohou v knihovně půjčit.

V roce 1990 se též začala stavět přístavba knihovny. Její stavba trvala dlouhých šest let. V červnu 1996 byla zkolaudována a v září se již otevírala pro čtenáře. V posledním roce dostavby jsme se zamýšleli, jak využít malý sálek nad všeobecnou studovnou pro čtenáře. Byl koncipován jako zasedací místnost pro 20 lidí se stoly a židlemi.

Zde je jediné místo, snad vyjma gyrosu, kam pravidelně chodím. Knihovna vládne.

anonym, 11. 10. 2008

Pan Václav Panocha, nejen náš čtenář, ale i člověk, který pobýval nějaký čas v Čechách a potom zase v Americe, přišel s nápadem na uspořádání besedy. Seznámil se s panem ředitelem a měl rád Štěpána Tótha jako svého syna, také Štěpána. Řekli jsme si, že to zkusíme. 16. září 1996 ústecká veřejnost poprvé vstoupila do nové přístavby a 20. září byla první beseda pro její návštěvníky. Tehdy jen mluvená, bez použití mikrofonu nebo fotografií promítaných pomocí dia- či dataprojektoru. Nesla název Jak se volí americký prezident. Plakátek jsme pracně slepili z výstřižků, které si dovezl pan Panocha z Ameriky, okopírovali a dali mezi lidi. Čekali jsme, kolik jich přijde. Přišlo jich asi dvacet. Opět náhodou jsem v knihovně potkala reportéra magazínu Koktejl, který potřeboval nějakou knihu pro článek. Vznikla z toho spolupráce při organizování cestopisných besed. Tak proč toho nevyužít? Jiří Bálek, Tomáš Petr, Libor Kunte, Libor Michalec, Jan Škvára, Josef Sloup, Jana Patková, Hynek Adámek, Tomáš Pigula, Milan Sláma a další jednou či dvakrát v měsíci vyprávěli v knihovně o zemi, kterou navštívili. Na plakátcích k besedám jsme otiskli logo magazínu Koktejl a reportéři byli spokojeni. Protože v té době většinou fotografovali na diafilm, snímků na diáčcích měli dost. To už jsme v knihovně koupili diaprojektor, reportéři obrázky komentovali a počet návštěvníků rostl až tak, že kolikrát seděli i mezi židlemi na zemi.

Při rekonstrukci budovy bývalého Domu družby v ulici W. Churchilla 3 vznikl krásný víceúčelový sál z obyčejné půdy. Chtěli jsme v besedách či jiných doplňkových činnostech knihovny pokračovat. Sál jsme již při plánování jeho interiéru nechali vybavit výkonným dataprojektorem, silným počítačem, dobrým ozvučením i mikrofony. Jo, mikrofony. To byl další problém, na který si člověk musel zvyknout. Chodila jsem asi týden na sál a sama k sobě mluvila s mikrofonem, abych si na něj zvykla. První beseda v novém sále proběhla 21. září 2001. Jana Patková spolu s Janem Škvárou hovořili o Číně. Nejvytrvalejším se však

stal Mart Eslem, cestovatel, zakladatel Klubu sedmi kontinentů a člen Klubu českých cestovatelů. Besedu o Francouzské Guyaně uskutečnil 23. listopadu 2005 a s knihovnou spolupracuje dodnes. Dalším oblíbeným cestovatelem je Topi Pigula, také jeden z reportérů magazínu Koktejl, který s knihovnou pořád spolupracuje. I Jiří Bálek se vždy k nám na besedy těší. Na ně jsem se ani nemusela připravovat. Byl to vždy pracovní odpočinek se spoustou krásných zážitků a s plným sálem lidí.

Takovou zvláštní náhodou se stala spolupráce s polárníkem Jaroslavem Pavlíčkem. Přišel do knihovny se svou kamarádkou Janou a potřebovali pronajmout sál na přednášku. Dali jsme se do řeči a vznikl pořad Křeslo pro hosta. Byly to velice zajímavé besedy, kdy lidé, které vzal s sebou do Antarktidy, povídali nejen o ní, ale i o dalších zemích, které navštívili. Těchto křesel jsme uspořádali asi třicet pět. Na besedy se Ústečané těšili, jakmile jim skončily letní prázdniny. Od října do března vždy téměř sál zaplnili, zato v dubnu a v květnu již pomaloučku přestávali chodit. Začínali chodit na výlety a pracovat na zahrádkách, čemuž dávali přednost za hezkého počasí.

Moc se mi tu líbí a najdu zde všechno, co se mi líbí. I v ostatních odděleních jsou ochotní a příjemní lidé až na nějaké výjimky, a proto se sem ráda vracím.

Barča, 10. 2. 2010

Autorských čtení jsem se trochu obávala. Chtěla jsem je také organizovat, ale nikdy jsem nevěděla, jak je Ústečané přijmou. Takovým povedeným autorským čtením byla četba románu Beránek chartistky Lenky Procházkové. Již nevím, při jaké příležitosti přišla do knihovny taková nenápadná mladá žena a řekla: „Já jsem Lenka Procházková a chtěla bych u vás udělat autorské čtení svého nového románu.“ To bylo ještě v přístavbě. Nakonec přišlo asi dvacet lidí a hovořilo se i o tom, jak román vznikl. Byla ale i autorská čtení, na která přišli třeba jen dva lidé. To jsem pak zpytovala svědomí, kde jsem udělala chybu. Nemohla jsem lidem nařídit, aby přišli. Když se blížil začátek čtení a nikdo nešel, znejistěla jsem. Zvažovala jsem, zda v tom pokračovat, ale nevzdala jsem to.

Ve spolupráci s ústeckým magistrátem a pod záštitou primátora, tehdy Mgr. Petra Gandaloviče, přijal pozvání do ústecké knihovny Čechokanadan Jan Drábek, kamarád pana primátora. Předčítal Ústečanům ze své volné trilogie Po uši v protektorátu, Po uši v postkomunismu a Po uši v Americe. Všem ale předcházela dost nehezký zážitek. Akce měla začít jako obvykle v 17 hodin a pan primátor u toho chtěl být. Ale ouha. Ono bylo čtvrt na šest, půl šesté a pan primátor nikde. Měla jsem nachystanou prezentaci všech akcí, které knihovna v ten daný měsíc organizovala, a tu jsem pouštěla. Mezitím jsem se snažila dohnat pana primátora. On ale telefon nebral. Besedovat jsme začali ve tři čtvrtě na šest

a krátce nato pan primátor přišel s ovázanou hlavou. Hrozně se omlouval, že v zácpě uvařil motor, a když otevřel chladič, opařil si hlavu. Nakonec byla beseda úspěšná, Ústečané neodešli a pan spisovatel Drábek, i když již od roku 1969 žil v Kanadě, z češtiny nic nezapomněl.

Je mnoho věcí, na které občané tohoto města mohou být hrdí. A městská knihovna je jednou z nich. Vždy zde najdu to, co potřebuji. Personál je nadmíru přívětivý, a i když se dostanu občas do role nezodpovědné a zapomnětlivé zákaznice, vždy se setkám se snahou o komunikaci, toleranci a pomoc.
Jana Borovcová, 5. 10. 2010

Další takovou povedenou akci s magistrátem našeho města bylo setkání se spisovatelem Vladimírem Páralem. Uskutečnilo se při příležitosti premiéry filmu Milenci a vrazi, jehož scénář byl napsán podle Páralova stejnojmenného románu. Dole v hale ve vitrínách jsme vystavili kolekci jeho děl a v podvečer začala beseda. Na ni jsem se dost dlouho připravovala. Abych ji zvládla moderovat, musela jsem se podívat nejen na autorovu tvorbu, ale i na filmy a překlady... Vladimír Páral byl sám překvapen, když uslyšel, do kolika jazyků bylo jeho dílo přeloženo a kolik vlastně bylo natočeno podle jeho knih filmů.

Nelze zapomenout na besedu Petra Šabacha. V programu jednoho z ročníků veletrhu Svět knihy v Praze bylo autorské čtení Petra Šabacha. Šla jsem se na autora podívat a oslovila jsem ho s nabídkou návštěvy ústecké knihovny. Dostala jsem vizitku a měla jsem zatelefonovat... Pozvání přijal. Byla jsem dost nervózní. Nikdy jsem s ním nekomunikovala a nevěděla, jak si s besedou poradí. Jestli je komunikativní a zda jej nezaskočí lidé v sále. Jeho romány jsou čtivé a také slouží jako předlohy ke scénářům filmů (např. Pelíšky či Pupendo režiséra Jana Hřebejka). Byl plný sál návštěvníků a pan Šabach se sám divil, že přišlo tolik lidí. Byla to krásná beseda i s autogramiádou.

Milá ústecká knihovno, za dvacet let jsme spolu udělaly spoustu krásných akcí. Některé se povedly, některé propadly. Takový je ale život. I nám se vždy něco nepovede. Byla bych ráda, kdyby sis udržela do dalších let alespoň tolik čtenářů, uživatelů a návštěvníků, pro něž jsi nepostradatelná. To ale znamená pokračovat dále v tom, co jsme spolu začaly.

Iva Opravilová
(Autorka příspěvku pracuje v knihovně od roku 1989)

Patříme k sobě

Nevím, jestli si někdo uvědomuje, na jak neobvyklém místě vznikla první ústecká knihovna ve Velké Hradební. Přes ulici, přímo proti té vile v zahradě, stála kdysi katovna. Znáám tu strašlivou haluznu už jen z obrazu, zbourali ji někdy po válce. Jeden člen zakládající generace divadla si odtamtud stačil odnést dvouruční katovský meč, ale asi ho doma strašil, tak jej věnoval do divadelní rekvizitárny, odkud ho někdo ukradl; já to nebyl.

Pro mě měla knihovna jinou přitažlivost, v podkroví domku, který sloužil jako vrátnice k vile, bydlela jedna sólistka opery, kterou jsem navštěvoval tak dlouho, až jsem se s ní oženil. Nějak při tom jsem se seznámil s ředitelem knihovny dr. Františkem Hejlem. Mezitím už jsem psal do Průboje fejetony a sloupky, mé povídky se objevovaly v celostátních, ba i v literárních časopisech.

Tadhlecta knihovna je hezká a je super. V téhle knihovně jsem se naučila číst. Tak proto chotťe do téhle knihovny. A chválím všechny pracovníky téhle knihovny v Ústí nad Labem.

anonym, 8. 9. 2012

Byl jsem pozván do Kruhu autorů, skupiny kolem nadšence básníka Jaroslava Mouchy, vzešla z ní taková jména jako Ota Dub a Eduard Hončík, přišla i už zkušená Anna Sedlmayerová. Už tehdy existovalo spojení autorů s knihovnou. Dr. Hejl nás zval na různé akce, nezapomenu na jednu „rychlou“, když do Ústí přijel estonský spisovatel Juhan Smuul, autor slavné Ledové knihy, cestovního deníku po Antarktidě. Kruh autorů pořádal v knihovně literární večery, členové sem tam publikovali časopisecky, než část z nás pochopila, že cestičku mezi nepřehlédnutelné autory a k prvním knížkám si musí vyšlapat každý sám. Ostatní časem odpadli.

O dvacetiletí tzv. normalizace nechci jako zakázaný a s celou rodinou diskriminovaný autor mluvit. Zato ještě se tehdy v listopadu manifestovalo po náměstích a my už jsme spolu s Arnoštem Hermanem, kolegou a přítelem, jeli do Prahy zakládat Obec spisovatelů, organizaci na demokratickém přístupu. Společně s kolegy z Liberce jsme hned nato založili Severočeský klub spisovatelů. Zájem o členství byl v obou městech tak velký, že liberečtí autoři si později utvořili vlastní organizaci.

V těch pro klub uřednických letech jsme cítili potřebu víc slyšet uznávané autory než prezentovat sami sebe. Tehdy ještě jsme víceméně hostovali v sále muzea, přivítali jsme na veřejných večerech Karla Pecku, Jiřího S. Kupku, Ludvíka Vaculíka a báječného vypravěče, cestovatele Miloslava Stingla.

Nastal čas zrání, čas představovat své vlastní knížky, čas hovořit se čtenáři za sebe, a tak jsme zamířili do Severočeské vědecké knihovny v Ústí nad Labem – stalo se to v roce 1998. S ředitelem Ing. Alešem Brožkem a nezdolnou Ivou Opravilovou jsme si padli do oka od první chvíle naší spolupráce, koexistujeme jako partneři a přátelé.

Hodnotná česká literatura to dnes nemá snadné. Někdejší zájem o dobrou knihu vystřídal hlad po kasovních senzacích. Severočeská vědecká knihovna nám pomáhá přežít, podílí se na vydávání našich literárních prací a naše společné akce, besedy a veřejná setkání jsou svátkem i pro návštěvníky.

Za tu dobu jsme v půdním sále knihovny společně uspořádali na 30 veřejných akcí, besed, čtení, vánočních setkání, autoři klubu měli v knihovně pět výstav svých prací – jsme za to vděční.

I díky knihovně je Severočeský klub spisovatelů, kolektivní člen Obce s téměř polovinou individuálních členů, respektovanou organizací.

Spolu se sekretářkou Růženu Pečivovou jí za to chceme poděkovat a popřát jí na příští léta mnoho zdraví, což v jejím případě znamená dostatek prostředků na smysluplnou existenci.

Protože knihovna je náš hrad.

Ladislav Muška, Předseda SKS

(Autor příspěvku spolupracuje s knihovnou minimálně od roku 1956)

Poznámka sestavitele: Texty v šedě podbarvených polích pocházejí z pamětních knih ústecké knihovny

Sedmdesát roků naší knihovny ve faktech

1945

V srpnu 1945 přidělilo město knihovně místnost v ředitelně obecní školy v Brněnské ulici (dnes muzeum). Zde zpracovával Josef Petrásek fondy na jednom ze tří psacích strojů, které se podařilo zkompletovat v opravně v Pařížské ulici ze šesti, jež se našly v troskách při hledání notového materiálu. Dne 12. září schválila rada MNV oficiální název Městská veřejná a studijní knihovna a částku 100 tisíc korun na nákup českých knih do konce roku. Několik dní nato ustavila dr. Františka Hejla do funkce ředitele. V listopadu se knihovna přestěhovala do ulice Prokopa Diviše č. 12 (dnes č. 3). V přízemí nalevo bylo umístěno výpůjční oddělení společné pro dospělé i mládež, bez čítárny a bez příruční knihovny. Po krátké době se knihovna rozšířila o malé skladiště a ze dvou místností se jedna upravila pro katalogizaci a druhá pro manipulaci s knihami. Pro veřejnost byla otevřena 16. listopadu 1945 poté, co byl vytištěn malý propagační leták s plánkem středu města a s vyznačením knihovny. Protože její fond nebyl velký (na konci roku čítal 4050 svazků, z toho 2000 svazků se podařilo zachránit z bývalé menšinové knihovny, další svazky byly zakoupeny nebo pocházely z německé knihovny), půjčovala se jen jedna kniha na čtrnáct dní. Přesto ji na konci roku využívalo 602 dospělých a 86 dětí.

1946

Malé prostory v ulici Prokopa Diviše donutily ředitele knihovny hledat vhodnější místnosti, v nichž by mohla knihovna působit aspoň 5 let, než bude postavena budova pro městskou knihovnu, jak se tehdy věřilo. Prostory byly nalezeny v bývalé Foustkově kavárně a cukrárně v Revoluční tř. 41 (na jejím místě je nyní Česká správa sociálního zabezpečení). V letních měsících byl zhotoven velký čtenářský stůl ze starých stolů a upraveny regály získané z bývalé německé knihovny. Knihovna byla slavnostně otevřena 13. října 1946 za zvuků smyčcového kvarteta Spolku přátel komorní hudby. V prvním poschodí bylo výpůjční oddělení s pultem z německé knihovny a s katalogy, spojené se skladištěm ve 2. patře vnitřními schody a výtahem užívaným dříve pro transport jídel a nápojů. V prvním poschodí byla ještě čítárna novin a čítárna časopisů, spojená se studovnou a s příruční knihovnou. Ve zvláštní místnosti byla hudební knihovna, čítárna a knihovna mládeže. 8 pracovníků knihovny (včetně šatnářky a uklízečky) mělo k dispozici 3 kanceláře. Na podzim 1946 byla otevřena také první pobočka městské knihovny v Předlicích. Velká místnost byla rozdělená na půjčovnu a čítárnu vybavenou sice 29 židlemi, ale jen 3 tituly časopisů. Knihovníkem byl učitel J. Kořínek.

1947

Ústřední knihovna města Ústí nad Labem, jak se nyní nazývala, byla v tomto roce otevřena pro dospělé šest dní v týdnu po čtyřech hodinách. Oddělení pro mládež bylo v provozu rovněž čtyři hodiny, ale jen pět dní v týdnu. Zápisné se vybíralo ve výši 10 Kčs, za legitimaci rovněž 10 Kčs, za 1 svazek beletrie půjčené na 3 týdny se platilo 1 Kčs. I tak stále rostl počet čtenářů, který na konci roku dosáhl čísla 1983. Každý čtenář měl v knihovně vlastní sáček, do něhož se ukládaly lístky vypůjčených knih, tento systém se užívá dodnes. Kromě předlické pobočky začala pracovat pobočka v Krásném Březně (od konce března), v Trmicích (od 29. května) a na Bukově (od 1. září). V pobočkách se platily stejné poplatky jako v ústředí, i když byly otevřeny jen jednou týdně, a to dvě až tři hodiny. S výjimkou Krásného Března byly bez skladů.

1948

V tomto roce poprvé překročil počet čtenářů v ústředí 2000. Nárůst knižních fondů však nebyl příliš velký, protože došlo k vyřazení anglo-americké, religiózní a legionářské literatury. Knihovna zpracovala pětiletý plán činnosti na léta 1949–1953, který počítal se vzrůstem zapsaných čtenářů na konci pětiletky na 3200. Po celý rok prakticky nepracovala trmická pobočka. Dne 25. listopadu rozhodla rada MěNV, že budova ve Velké Hradební 49 (vila postavená v letech 1914–1915 pro syna majitele předlické textilky K. H. Wolfruma), která dosud sloužila oblastní úřadovně ministerstva informací, bude přidělena knihovně. Osm jejích pracovníků se v prosinci stěhovalo do vlastního objektu.

1949

Knihovna vydala svou první obrazovou publikaci, jednoduchého průvodce po knihovně, aby získala další čtenáře. Počínaje únorem byla její půjčovna otevřena od pondělí do pátku od 13 do 19 hodin, v sobotu od 9 do 12 hodin. Čítárna i studovna měla být ve všední dny otevřena dokonce až do 22 hodin, v sobotu a v neděli od 9 do 12 hodin, a to vše zajišťovali pracovníci, jejichž počet se v tom roce pohyboval mezi šesti až osmi. Rozšířila se i síť poboček, když od listopadu začala pracovat pobočka na Střekově a v prosinci byl opět obnoven provoz v Trmicích.

1950

V knihovně byl založen Čtenářský klub. Zorganizoval přednášky o české a sovětské literatuře, do knihovny přijela Marie Pujmanová. Změnila se skladba knihovního fondu: místo knih západních autorů se začala kupovat díla sovětských autorů, a to v nebyvale velkém počtu (např. Erenburgův román Jedním

dechem byl získán v 15 exemplářích), do seznamů byly zapsány první gramofonové desky. Byl zakoupen Rotaprint na rozmnožování seznamů vzorné četby (jeden z prvních se jmenoval Čeští klasikové) a byly vydány náborové plakáty. Ke zkouškám pro získání Fučíkova odznaku nabídla knihovna zapůjčení místnosti. Aby se zvalitnila práce poboček, jejich vedení převzal pracovník knihovny od učitelů.

1951

Podle směrnic o organizaci lidového knihovnictví z 21. prosince 1950 začala městská knihovna plnit funkci krajské lidové knihovny a přešla pod řízení Krajského národního výboru. Svou činnost propagovala pomocí diapozitivů v kinech, ve vývěsní skříňce a v ústeckém rozhlasu, vydala několik tisíc letáčků, které se rozdávaly v kinech. Byl zakoupen promítací přístroj a pro děti se promítaly od listopadu filmy v sobotu odpoledne v čítárně. Také Čtenářský klub uspořádal řadu akcí. Největší účast (135 osob) byla na besedě s účastníky berlínského mírového festivalu mládeže a studentstva. Bylo uspořádáno 24 kulturních večerů, např. Tylův večer s ukázkami ze hry Kutnohorští havíři v provedení závodního klubu ROH Setuzy. Do ústeckých domovů mládeže byly zasílány výměnné soubory (Ažajevova kniha Daleko od Moskvy byla rozeslána do 30 svazáckých skupin).

1952

Počátkem roku vyšla tiskem první bibliografie (Plán doplňkové četby ke studiu dějin VKS). V červnu bylo v suterénu budovy zřízeno samostatné dětské kino s pevným plátnem. Kromě něho zde byly sklady. Ve zvýšeném přízemí byla zřízena půjčovna, čítarna novin s příruční knihovnou slovníků, studovna, bibliografické oddělení a veřejná informační služba. V 1. patře působilo doplňovací okresní oddělení putovních souborů (pro lidové knihovny v 78 obcích), poradna lidové tvořivosti (ve 2 místnostech), přednáškové oddělení pro lektory a osvětové pracovníky, diskotéka a knihovna mládeže. Pracovníci Krajské lidové knihovny vyřadili další politicky nevhodnou literaturu nejen v ústřední knihovně (1832 svazků), ale i v 9 obcích ústeckého okresu. Do okresních knihoven zasílali vlastní letákový časopis Hovoříme se čtenáři a knižní dary. Pro zvýšení počtu nových čtenářů zorganizovali akci Nejmladší úderníci své knihovně, která přilákala do knihovny od 10. října do 23. prosince 420 nových čtenářů. Knihu Daleko od Moskvy přečetlo již 2000 čtenářů.

1953

V bývalé kanceláři ředitele byla vytvořena studovna s příruční knihovnou a časopisy. Na Fučíkově (dnes Masarykově) třídě byl od srpna úspěšně v provozu

propagační stánek knihovny sloužící k náboru nových čtenářů (nepodařilo se však získat čtyři dvojice svazků, které by dělaly nábor do knihovny po domech) a půjčující knihy na občanské a prozatímní legitimace. Výstavu Ruské malířství 19. století, pořádanou v knihovně od 26. ledna do 22. února, navštívilo 1800 osob. Na pobočkách se rozšířil provoz na dva dny v týdnu, v ústřední knihovně se půjčovalo od 6. září i v neděli dopoledne. Pracovníci knihovny se přihlásili do soutěže Budujeme vzornou lidovou knihovnu a o činnosti knihovny byl natočen krátký film. Dne 6. prosince byla knihovna přejmenována na Krajskou knihovnu Maxima Gorkého. V tu dobu zde pracovalo 11 zaměstnanců.

1954

Současně s novým názvem knihovny vzniklo oddělení sovětské literatury se samostatnou studovnou sovětských vědeckých originálů. Činnost zahájil také Kabinet pro studium hudby a dramatu jako speciální studovna pro poslech hudebních skladeb. Návštěvníci zde měli k dispozici systematický seznam gramodesek a hudebnin, ve výpůjčním oddělení byly vyloženy sešity s výstřižky z denního tisku. Usnesením Krajského národního výboru z 22. června začala knihovna plnit funkci krajské knihovny „s péčí o vědeckou a naučnou literaturu“. Nedostatků prostor v budově měla pomoci přístavba čítárny a skladů, jejíž projekt byl zpracován v srpnu. Tak jako v dalších letech se však na tuto stavební akci (rozpočet činil 150 tisíc Kčs) peníze nenašly. Knihovna uspořádala 84 hlasitých čtení, některá byla dokonce rozšiřována ampliony do okolních ulic. Literárních nebo politických besed pro čtenáře bylo v tomto roce dokonce 236, prakticky obden je někde v Ústeckém kraji řídil pracovník knihovny. Byla vydána předvolební obrázková brožura o knihovně a bibliografie k dějinám KSČ v několikasátisícovém nákladu. Společně s podniky Kniha, Sovětská kniha a Správou spotřebních družstev knihovna instalovala krajskou výstavu sovětské knihy a tisku, již navštívilo ve vestibulu kina Hraničář od 7. do 28. listopadu 25 tisíc lidí. Poprvé v naší republice uskutečnila ústecká knihovna spolu se Správou Ústecké dráhy a s podnikem Kniha nový druh propagace literatury, a to v železničním voze s cestujícími. Ministerstvo kultury vyznamenalo knihovnu čestným uznáním. Rozšířila se síť poboček, od února začala pracovat nová pobočka na Klíši. Výměnné soubory se začaly posílat do Divadla Zdeňka Nejedlého a na chirurgii a ortopedii Ústavu národního zdraví a v tomto zdravotním zařízení se staly základem pro připravovanou novou pobočku.

1955

Pracovníci knihovny si připomněli 10 let existence společně s oslavou osvobození ČSR. Intenzivně propagovali služby knihovny (v ústeckých tramvajích

a autobusech se objevily letáky zvoucí do knihovny) a zemědělskou literaturu. Besedy s mládeží začali pořádat i v neděli dopoledne a zpestřovali je promítáním zvukového filmu a diafilmů. Uspořádali první literární seminář (Velcí čeští klasikové a revoluční tradice našeho lidu) a literární soutěž pro děti (Znáš knihy v naší knihovně?). Propagaci literatury v železničním voze rozšířili o přehrávání sovětských desek. Za tyto a další aktivity propůjčilo 9. května Ministerstvo kultury knihovně Čestný štít a titul Vzorná lidová knihovna v celostátní soutěži knihoven Budujeme vzornou lidovou knihovnu.

1956

Byly otevřeny dvě nové pobočky, v lednu v Krajském ústavu národního zdraví a v březnu na Červeném vrchu. Vzhledem k tomu, že nepracovala střekovská a bukovská pobočka, byl jejich celkový počet stále 6. Během roku se uskutečnilo 15 literárních večerů, např. Večer černošské poezie a 2. večer rukopisných novinek spisovatelů Ústeckého kraje, na němž předčítali samotní autoři. Knihovna zorganizovala slavnostní zahájení Měsíce knihy v městském divadle, jehož se zúčastnilo 430 osob, a školení vedoucích čtenářských kroužků v Československém svazu mládeže. Z publikační činnosti knihovny zaujal 256stránkový katalog hudebnin, o jehož distribuci projevil zájem i několik specializovaných prodejen v Čechách a na Moravě.

1957

V knihovně byla nově upravena přednášková místnost, v níž byly mimo jiné uspořádány hudební večery nazvané Rukopisné novinky dirigentů ústecké opery a Francouzská poesie lidová. Knihovna vydala nové náborové plakáty a knih-tiskem text K literární mapě Ústeckého kraje v nákladu 5 tisíc výtisků. Dr. Fr. Hejl vypracoval a v červnu vydal příručku Nástin systematického třídění knihovnického, které spočívalo v kombinaci velké abecedy, arabských číslovek a malé abecedy (toto třídění se užívalo v ústecké knihovně a v okresních knihovnách Ústeckého kraje řadu let). Začaly vycházet drobné bibliografie pod společným názvem Z katalogů krajské knihovny. V rámci práce s mládeží byl při knihovně ustaven kroužek mladých techniků a na pobočce na Červeném vrchu se uskutečnilo 132 televizních besídek, jichž se účastnilo 6000 dětí.

1958

Pokračovalo pořádání literárních večerů, proběhla beseda o nových pravidlech českého pravopisu. V Kabinetu pro studium hudby a dramatu bylo přehráno 2375 děl. Oproti předchozím rokům se snížil počet televizních besídek. V oddělení mládeže byla zahájena soutěž o odznak Vzorný čtenář. Z publikační čin-

nosti lze uvést vydání barevné literární mapy a zkráceného textu příručky pro vesnické knihovny a rozeslání prvních tištěných lístků systematického katalogu do okresních lidových knihoven. Od 2. května znovu začala pracovat střekovská pobočka, takže počet poboček vzrostl na sedm. Dne 29. srpna knihovna opět přešla pod správu města, i když její krajská funkce zůstala zachována.

1959

Od začátku roku se v knihovně analyticky zpracovávaly články z Rudého práva a Průboje a vydávaly se ve formě periodika s názvem Aktuality. Od 24. února zahájila činnost pobočka Bukov. Aby se zkvalitnil nákup knih i na pobočce, byla vytvořena nákupní komise, jejímiž členy byly i pracovnice z poboček. Literární večery dostaly nový název – Rozpravy literární a umělecké – a vystoupil na nich mimo jiné i univerzitní profesor Hugo Siebenschein s přednáškou o Goethovi a Čechách. V březnu se 110 dětí zúčastnilo orientačního závodu pionýrů městem, přičemž cíl byl v knihovně. Knihovna vydala nový propagační materiál: plakáty s kapsičkami na knižní lístky doporučovaných knih.

1960

Městská knihovna Maxima Gorkého zaměstnávala 19 lidí, což jí umožnilo rozšířit bibliograficko-informační službu (pokračovala ve vydávání Aktualit 6x ročně) a okresní metodické oddělení. To ve dvou pracovnících vyexpedovalo 134 výměnných souborů vesnickým knihovnám. Nedostatek skladových prostor pro rozšiřující se fond vedl ke zrušení kina mládeže v suterénu, kde se postupně začaly budovat sklady. V rámci Rozprav v knihovně vystoupili univerzitní profesoři K. Krejčí, J. Dolanský, O. Vočadlo, kritik dr. V. Holzknecht, básníci J. Šotola a K. Šiktanc, spisovatel Fr. Rachlík, herečka J. Charvátová. Besedy s mládeží se začaly pořádat mimo knihovnu ve školních třídách. Patnácté výročí si knihovna připomněla vydáním brožury s reprodukcemi titulních stran nejúspěšnějších bibliografií a plakátů. Počet poboček (osm) se nezměnil, přestože od 14. ledna začala pracovat nová pobočka Střekov-Osada. V červenci byla totiž z ekonomických důvodů zrušena pobočka v Krajském ústavu národního zdraví.

1961

Krajská školská a kulturní komise při Krajském národním výboru pověřila rozhodnutím z 27. dubna Městskou knihovnu Maxima Gorkého vytvořit univerzální vědeckou knihovnu. Dr. Fr. Hejl provedl v červnu reorganizaci knihovny tak, že ji tvořil oddíl osvětový a oddíl vědeckotechnický, který měl spolupracovat se středisky vědeckých, technických a ekonomických informací na závodech. Zároveň navrhl, aby budova ve Velké Hradební 49 včetně plánované přístavby slou-

žila pro oddíl osvětový. Pro oddíl vědeckotechnický navrhl využít budovu bývalé banky proti hotelu Savoy. Tento záměr se nepodařilo prosadit. Knihovna vydala pro knihovny Severočeského kraje 2 čísla Socialistického knihovníka a pokračovala ve vydávání Aktualit ze života Severočeského kraje. Na Literárních večerech vystoupil německý básník R. Kunze, čeští básníci J. Šotola, J. Noha a K. Šiktanc. Na klíšské pobočce bylo zorganizováno 39 předčítacích večerů. Knihy se začaly balit do průsvitné fólie fatrafanu místo do hnědého papíru. Počet pracovníků knihovny se zvýšil na 23.

1962

Rada Městského národního výboru v Ústí nad Labem schválila 16. února nový organizační řád Knihovny Maxima Gorkého. Podle něho byla městskou knihovnou, střediskem metodických a bibliograficko-informačních služeb pro knihovny okresu a z pověření Krajského národního výboru, po územně správních reformě z roku 1960, plnila funkci krajskou. Stala se centrem metodické a odborné činnosti pro knihovny Severočeského kraje. Znamenalo to koordinovat bibliografickou činnost knihoven v kraji, řídit krajskou soutěž Budujeme vzornou lidovou knihovnu, vést statistiku knihoven v kraji, vydávat pro ně bulletin o stavu knihoven aj. Na podzim odešel dr. Fr. Hejl do důchodu (v knihovně pracoval ještě další čtyři roky) a 30. října převzal řízení knihovny Jaroslav Prskavec. Opět byl vypracován nový projekt přístavby knihovny s využitím podkladů z roku 1954. Se čtenáři v knihovně besedoval M. Holub, D. Hamšík, J. Hanzlík, H. Bělohradská i B. Hrabal. Dne 10. prosince byla otevřena technická studovna. Od září začala klíšská pobočka půjčovat čtyři dny v týdnu, otvírací doba ostatních sedmi poboček se nezměnila, byla dva až tři dny v týdnu (pouze pobočka Střekov-Osada i nadále byla otevřena jen jednou týdně).

1963

Knihovna si připomněla 95. výročí narození M. Gorkého výstavami jeho díla v půjčovně i na pobočkách. V rámci literárních večerů byla uspořádána beseda s K. Michalem, M. Schulzem, L. Fuksem a J. Nohou, jehož básně recitoval M. Friedl. Na pobočce Červený vrch besedoval se čtenáři L. Vaculík. Podle plánu práce se v tomto roce měly navázat kontakty s největšími strojírenskými a stavebními závody Severočeského kraje, zavést evidence novátorů a sestavit katalog bibliografických lístků s technickoekonomickými informacemi. Technická studovna byla přeměněna ve vědeckotechnické oddělení, které vydalo výběrový seznam knih a článků v odborném tisku o polovodičích, o technice v domácnosti a začalo vydávat Knižní přírůstky. Byla vytvořena kartotéka devizových časopisů v knihovnách Severočeského kraje a podle ní sepsán a vytištěn seznam. V květnu

se na celokrajské poradě ředitelů okresních knihoven dohodla vzájemná spolupráce při excerpaci regionálního tisku. Ústecká knihovna začala od října excerpovat krajský deník a zasílat kopie záznamů okresním knihovnám, liberecká knihovna se zaměřila na excerpaci závodních časopisů. V červnu začala celková revize fondů knihovny. Během roku přešla knihovna pod správu Krajského národního výboru v Ústí nad Labem a 19. prosince schválila školská a kulturní komise Severočeského KNV nový organizační řád knihovny. Vznikla nová pobočka ve Všebořicích, čímž počet poboček vzrostl na devět.

1964

Krajskou knihovnu M. Gorkého tvořily 4 úseky: středisko doplňování, zpracování a ochrany knihovních fondů, bibliograficko-zpravodajská a výpůjční služba (s vědeckotechnickým oddělením a přírodovědným oddělením), metodický kabinet a hospodářská správa. Oddělení pro děti se v červenci přestěhovalo do nově postaveného Domu kultury pracujících a v září bylo otevřeno jako oddělení pro děti a mládež do 18 let. V krásných prostorách bylo vytvořeno ukázkové pracoviště práce s knihou mezi dětmi a dospívající mládeží. Vytvořily se základy archivu regionální literatury a začal se budovat předmětový katalog. Tiskem byl vydán metodický materiál o práci se zemědělskou literaturou a 4 čísla metodicko-informačního bulletinu pro knihovny jednotné soustavy v Severočeském kraji s názvem Knihovnické zprávy. Metodický kabinet zorganizoval základní kurz pro knihovníky místních lidových knihoven a knihoven ROH, jenž byl opakován i v dalších letech. Do knihovny přijel na besedu L. Fuks.

1965

V dubnu skončila revize fondů knihovny. Na podzim bylo otevřeno oddělení společenských věd a umění, které se po letech systematického budování stalo pojmem v řadách knihovníků. Oddělení přírodních věd a techniky zpracovávalo československé normy z oboru strojírenství a stavitelství. Pro knihovníky místních lidových knihoven a knihoven ROH byl uspořádán seminář o současné světové literatuře. Společně s krajským nakladatelstvím a krajským podnikem Kniha byla zorganizována celokrajská čtenářská anketa, jíž se zúčastnilo téměř 20 000 čtenářů. Ve dnech 29. září až 1. října se uskutečnil krajský seminář na téma Pedagogické a psychologické problémy v práci s dětmi a mládeží v knihovnách. Podle vítězného urbanistického návrhu měla být postavena nová budova knihovny na Mírovém náměstí vedle spořitelny na místě okresního soudu, který měl být zbudován na Střekově. Náklady na postavení knihovny byly odhadnuty na 7,750 mil. Kčs. Pobočka Střekov-Osada ukončila svou činnost v říjnu. Na konci roku knihovna zaměstnávala již 40 pracovníků.

1966

Byla uspořádána beseda s Bohumilem Říhou, Ladislavem Mikešem Pařízkem, Janem Marešem a Františkem Hrubínem. Knihovna se podílela na přípravě soutěže Co víš, povíš pro žáky 8. tříd ZDŠ. Byly zpracovány soutěžní podmínky pro školní a odborné knihovny. V oddělení společenských věd a umění se zřídily věcné a jmenné katalogy a čtvrtletně byla vydávána bibliografie Novinky literatury z oboru umění a společenských věd. Byly zahájeny práce na systematickém katalogu. Začaly se řadit lístky z Bibliografického katalogu – Česká kniha. Okresním knihovnám byly zaslány záznamy o regionální produkci. Na podzim byl zrušen útvar metodického kabinetu a jeho pracovníci byli zařazeni do odboru bibliografické a informační služby.

1967

Od 1. června rozšířila knihovna služby pro obyvatelstvo a organizace. Knihařská a tiskařská dílna začala nabízet zhotovení reprografických a fotodokumentačních prací podle vydaného ceníku. V listopadu byl vydán bibliografický leták k 50. výročí VŘSR a soupis materiálů k 4. sjezdu Svazu československých spisovatelů. Byla uspořádána beseda s Eduardem Petiškou a literární večer se spisovatelkou Annou Sedlmayerovou. V dětském oddělení byla instalována výstava dětských knih přihlášených do soutěže Mezinárodní unie pro dětskou knihu a o měsíc později výstava ukrajinských dětských knih.

1968

Pražské jaro našlo odezvu i u pracovníků knihovny. Zpracovali výběrový seznam literatury v anglickém jazyce a připojili se ke vznikajícím výborům na ochranu svobody tisku. Po srpnové invazi vyjádřili písemně podporu A. Dubčekovi a dalším politikům a protestovali proti zastavení vydávání časopisu Reportér. V tiskárně zhotovili řadu protiokupačních letáků. Dne 16. října uspořádali hudebně literární večer Síly národa a 22. října besedu s herečkou Antonií Hegerlíkovou. Nedostatek skladovacích prostor vedl k vybudování nového skladu pod zahradou. Stav pracovníků se během roku zvýšil o 7 a dosáhl čísla 54.

1969

Do nově vybudovaného skladu byl přestěhován fond naučné literatury a začaly se upravovat podkrovní místnosti pro další pracoviště knihovny. Pro tiskařskou dílnu byl zakoupen ofsetový stroj ROMAYOR 312. Všechny vázané časopisy byly zpětně zkatalogizovány. Z ediční činnosti lze uvést vydání předmětového rejstříku k systematickému katalogu, Přírůstky literatury za rok 1968 v 5 svazcích, bibliografie díla Maxima Gorkého a obnovení vydávání knihovnického

zpravodaje, tentokrát pod názvem Listy severočeských knihovníků. Oproti roku 1968 došlo k poklesu výpůjček vzhledem k opožděnému zahájení provozu na pobočce v Krásném Březně a havarijnímu stavu pobočky Střekov. Experimentálně se začaly cirkulovat zahraniční časopisy do pěti místních lidových knihoven. V knihovně byla vytištěna tzv. Černá kniha o okupaci sovětských vojsk, jejíž autor musel z knihovny odejít a strávil několik let ve vězení. K 31. červenci byl z funkce ředitele knihovny odvolán Jaroslav Prskavec a dočasným řízením byl pověřen Zdeněk Vojtek.

1970

Při příležitosti 25. výročí vzniku knihovny byla vydána bibliografie nazvaná Dílo M. Gorkého v českém jazyce a ke 100. výročí narození V. I. Lenina bibliografie jeho děl v nákladu 2000 výtisků. Knihovna byla organizátorkou celostátního vyhodnocení 20. ročníku soutěže Budujeme vzornou lidovou knihovnu, spoluorganizátorem soutěže Co víš, povíš pro 8. třídy ZŠ. Dne 14. května uspořádala seminář pro pracovníky středisek vědeckých, technických a ekonomických informací, 20. listopadu celokrajský aktiv knihovníků odborných knihoven a 8. prosince proběhla v Ústí Národní porada o regionální bibliografii. V rámci knihovny bylo ustaveno technické (provozní) oddělení a s odborem kultury Okresního národního výboru v Ústí nad Labem byla uzavřena nová dohoda o spolupráci na úseku doplňování a metodické pomoci místním lidovým knihovnám v okrese. Po celý rok půjčovaly pobočky Bukov II, Červený vrch, Klíše, Krásné Březno, Předlice a Trmice. Pro havarijní stav byla v březnu uzavřena pobočka Bukov I a po jednoročním přerušení byla otevřena pobočka na Střekově. 1. října byl jmenován novým ředitelem Ladislav Zoubek.

1971

Na příkaz MK ČSSR začala další očista knihovních fondů od „politicky nevhodné“ literatury, vyřazeno bylo téměř 200 titulů. Po několika předběžných jednáních byla uzavřena dohoda o koordinaci činnosti mezi ústeckou a libereckou knihovnou. Z ní vyplynula pro Krajskou knihovnu M. Gorkého specializace na humanitní obory vzhledem k techničtějšímu zaměření liberecké knihovny. Byly zakoupeny faksimile Vyšehradského kodexu, Velislavovy bible a Kroniky trojanské pro potřebu práce s mládeží. V rámci výchovného systému Kultura mládeži se uskutečnily besedy s O. Hejnou, V. Čtvrtkem a R. Pilařem. V lednu byla vydána informativní brožura o službách knihovny a první bibliografická ročenka Severočeský kraj v tisku 1967. V průběhu roku bylo z odboru bibliograficko-informační služby vyčleněno metodické oddělení. Do provozu byl dán nákladní výtah a byla zakoupena kopírka OCE.

1972

V rámci Mezinárodního roku knihy byla knihovna spoluorganizátorem výstavy *Knihy všem – nejhezčí dětem*, kterou navštívilo přes 32 000 dětí. K 50. výročí vzniku SSSR byla uspořádána výstava unikátních 1. a 2. vydání děl Maxima Gorkého, která zapůjčila Slovanská knihovna. Oddělení přírodních věd a techniky uspořádalo ve spolupráci s krajskou komisí VTEI koordinační poradu k nákupu knih a časopisů z devizové oblasti. V oddělení doplňování a zpracování knihovních fondů byl reorganizován systém přírůstkového zpracování fondu, zavedeny nové základní signatury a začal se řadit místní lístkový katalog. Vyšlo prvních pět čísel nástěnkového a bibliografického materiálu *Výběr kulturních výročí* a začal se zpracovávat a vydávat statistický přehled *Výsledky činnosti lidových knihoven Severočeského kraje v roce ...* (oba tituly vychází dodnes) a byly vydány metodické materiály ediční řady *Kultura mládeže*. Pobočka Červený vrch se přestěhovala do nových prostor v Hornické-Staré (provoz zahájila 11. září). V srpnu postihla knihovnu živelná katastrofa (prasknutí vodovodní trubky) v místnosti ve 3. patře, která způsobila značné vytopení skladů naučné literatury v suterénu.

1973

V únoru zahájil činnost úsek centrální krajské katalogizace, kdy tištěné katalogizační lístky byly rozesílány do 40 knihoven kraje. Byla vytištěna *Bibliografie bibliografií* z fondu knihovny a čtenáři žádaná bibliografie knih a časopiseckých článků z oboru motorismu. Pokračovalo vydávání metodických materiálů v edici *Kultura mládeže* na pomoc práci s dětmi a mládeží v knihovnách kraje. V rámci výchovného systému *Kultura mládeže* byla uspořádána beseda s J. Suchlem, Z. K. Slabým a L. M. Pařízkem. Pracovníci knihovny vyřadili „politicky a ideově závadnou“ literaturu v místních lidových knihovnách v okrese a pomáhali „s očistou“ i ve školních knihovnách. Pobočka Klíše se na podzim přestěhovala do nových prostor. Pobočka Trmice byla pro nevyhovující prostředí uzavřena od 1. července. Do majetku knihovny byla v červenci převedena budova bývalé školy na Čeřeništi k vybudování odlehčovacího skladu. Dne 18. září schválila Rada Severočeského krajského národního výboru zřízení Krajské vědecké knihovny Maxima Gorkého s vědeckou funkcí, kterou dříve neměla.

1974

Byl zpracován nový statut knihovny, v němž je definována krajská ústřední funkce. K Roku české hudby a k 30. výročí Slovenského národního povstání vyšla zvláštní čísla *Výběru kulturních výročí*. V únoru navštívil oddělení pro děti a mládež ministr kultury Milan Klusák a v srpnu spisovatel Jan Ryska. Společně se Zahraniční literaturou byla uspořádána výstava obrazových publikací (od 16.

do 25. května). Počet odběratelů centrální krajské katalogizace se zvýšil o 8 knihoven. Protiatomový kryt, který knihovna užívala několik let jako sklad knih, musel být uvolněn.

1975

V průběhu 1. pololetí byla provedena rozsáhlá adaptace knihovny bez přerušování provozu. Vzniklo oddělení politické literatury (s 10 studijními místy), studovna s fondem příručkového charakteru se čtecím přístrojem a 9 místy, oddělení časopisů s 296 odbornými časopisy (nadále byla v provozu i čítárna novin a populárních časopisů pro 30 čtenářů) a oddělení speciálních fondů se zařízením pro sluchátkový poslech desek a magnetofonových záznamů. V ústřední půjčovně byly přemístěny regály a zřízena bibliograficko-informační služba. Zrušena byla oddělení přírodních věd a techniky a oddělení společenské literatury a umění. Z příkazu tehdejších nadřízených orgánů byla v oddělení pro děti a mládež zrušena čítárna, ze které se po stavebních úpravách stala kancelář Domu politické výchovy. Do fondu knihovny bylo zapřístupkováno 911 svazků ruské literatury v originálu. Ke Dnům české poezie byla uspořádána výstava exponátů z Památníku národního písemnictví a beseda s J. Švorcovou. Ve 2. čtvrtletí byla zahájena stavba garáží a dílny. V budově na Čerěníšti byly ukončeny adaptace.

1976

Od 1. ledna došlo k rozdělení krajského a okresního metodického oddělení na dvě samostatná pracoviště. V červnu byl schválen nový statut knihovny a od července začal platit v souladu se statutem nový výpůjční a čítarenský řád. Pro velkou návštěvnost v oddělení speciálních fondů (hudební oddělení) bylo od 15. října přehrávání desek omezeno pouze na uživatele knihovny s platným čtenářským průkazem. Ministerstvo kultury doporučilo, aby čtvrtletník Výběr kulturních výročí byl využíván jako celostátní nástěnkový materiál ke kulturně výchovné činnosti v knihovnách. Náklad jednoho čísla byl přes 1000 výtisků. Jeho zvláštní číslo bylo věnováno 15. sjezdu KSČ. Začala vycházet novinková služba v 5 řadách o přírůstcích zahraniční literatury. V rámci výchovného systému Mládež a kultura byla uspořádána beseda s ilustrátorem J. Kudláčkem. V čítárně se začaly konat literárně-hudební večery s názvem Z knihovny a diskotéky vybírá... a večery poezie. Pro potřeby knihovny byla uvolněna budova ve Velké Hradební č. 51. Výstavba garáží a dílny byla skončena ve IV. čtvrtletí.

1977

Počátkem roku zahájila svou činnost pobočka zvukové knihovny pro nevidomé jako první v Severočeském kraji. K 60. výročí VŘSR proběhlo několik akcí

a vyšla řada metodických a bibliografických materiálů. Pracovníci knihovny vypracovali koncepci budování střediskových knihoven v kraji a zorganizovali k tomu dvoudenní seminář. V prostorách Státní spořitelny uspořádali výstavu o rozvoji knihovnictví. Tiskem vyšla bibliografická ročenka Severočeský kraj v tisku 1970 (ročenka za „krizové“ roky 1968 a 1969 musela zůstat v rukopisu). Technické a ekonomické oddělení bylo reorganizováno.

1978

K 30. výročí únorových událostí bylo vydáno zvláštní číslo Výběru kulturních výročí a bibliografie. V rámci Dnů družby Severočeského kraje s Vladimírkou oblastí byl vydán Průvodce Vladimírem a Vladimírkou oblastí a byla uspořádána beseda s vladimírskými spisovateli Tichonovem a Nikiforovem. Ke koordinaci nákupu časopisů byl po letech opět vydán seznam zahraničních časopisů odebíraných knihovnami a informačními pracovišti Severočeského kraje. Od listopadu byl reorganizován úsek doplňování a zpracování knihovních fondů (vznikla dvě samostatná oddělení).

1979

Od 1. dubna byl změněn název knihovny na Státní vědecká knihovna Maxima Gorkého a od července jí bylo přiznáno právo na příjem povinných výtisků knih a českých časopisů. Od 31. července začal platit nový organizační řád, podle něhož se knihovna rozčlenila na útvar pro vědecké služby a odbornou práci (ÚVSOP) s oddělením doplňování a evidence knihovních fondů, oddělením zpracování knihovních fondů, oddělením politické literatury, oddělením studoven a metodickým oddělením a na útvar pro kulturně výchovnou činnost (ÚKVČ) s ústřední půjčovnou pro dospělé, oddělením bibliograficko-informačních služeb, oddělením pro děti a mládež a pobočkami a na ekonomicko-provozní útvar. K Mezinárodnímu roku dítěte byla uspořádána soutěž. Další soutěž byla o titul Vzorný čtenář. Vedle literárních večerů se začaly pořádat večery svazáků. Počet odběratelů katalogizačních lístků centrální krajské katalogizace vzrostl na 50 knihoven. Na sídlišti Severní Terasa byla otevřena pobočka a byl vypracován úvodní projekt stavby odlehčovacího skladu knih ve Vaňově.

1980

Vzhledem k velkému počtu docházejících povinných výtisků periodik musela být zrušena studovna a vytvořen z ní sklad časopisů. V oddělení časopisů byl omezen volný výběr a do uvolněných regálů byl umístěn příručkový fond ze zrušené studovny. V rámci oslav 35. výročí Československa byl uspořádán cyk-

lus výstav regionální literatury a vydáno zvláštní číslo Výběru kulturních výročí věnované severočeským autorům (na Pedagogické fakultě v Ústí n. L. se začalo využívat jako skriptu). Bylo zahájeno vydávání bibliografií časopiseckých článků k problematice zdokonalené soustavy řízení národního hospodářství a obnovení vydávání Listů severočeských knihovníků a informačních pracovníků. Ve spolupráci s divadlem Zd. Nejedlého a Činoherním studiem vznikl nový pořad Večery před premiérou, který získal velkou popularitu mezi ústeckou veřejností. Pobočka Krásné Březno byla zavřena dva měsíce a ve zbylé části roku se v ní půjčovalo jen jednou týdně.

1981

Byl vydán nový výpůjční řád, jímž bylo zrušeno vybírání základních čtenářských poplatků. K 60. výročí KSČ byl uspořádán ve spolupráci s pedagogickou fakultou vědecký seminář, bylo vydáno zvláštní číslo Výběru kulturních výročí k tomuto výročí a speciální bibliografie. Dále byla vydána bibliografie Seznam studijních partitur ve fondu knihovny. V rámci literárně-hudebních večerů se uskutečnila beseda se spisovatelem L. Fuksem.

1982

Od 1. ledna byly stanoveny dny pro přehrávání vážné a populární hudby. Pro hudební večery byl zakoupen klavír Petrof. Uskutečnily se další besedy se spisovatelem (A. Herman, J. Švejda), pásmo prózy severočeských autorů, jarní setkání s J. Markem a seminář k výročí Mostecké stávky (zároveň vyšla k tomuto tématu bibliografie). Byl zahájen základní knihovnický kurs a byly zorganizovány 2 semináře pro pracovníky knihoven a VTEI. Pracovníci knihovny, jejichž počet poprvé překročil hranici osmdesáti přepočtených úvazků, pomohli při třídění politické literatury knihovny ROH na Bukově a při výběru politické literatury pro knihovnu Severočeského KNV.

1983

K Roku českého divadla byla vydána dvě zvláštní čísla Výběru kulturních výročí, další zvláštní číslo bylo věnováno osobnostem dělnického a komunistického hnutí na severu Čech v rámci oslav únorových událostí (o jejich významu byl uspořádán i vědecký seminář). Byly uspořádány 4 předpremiérové večery, v knihovně začala pracovat odbočka Hudební mládeže ČSR. Bylo obnoveno vydávání edice pomůcek k systému Mládež a kultura, začaly vycházet bibliografické přílohy ke Zpravodaji pro lektory. Byla zpracována studie přístavby knihovny v zahradě a zásady centralizovaných služeb v knihovnictví.

Studijní knihovna v Ústí

V Ústí n. L. byla právě otevřena městská studijní knihovna, která je prozatím umístěna v Barletině ul. 12. Do čítárny je přístup denně, a to od 14 do 19 hod. Knihovna je otevřena od 14 do 18 hod. a v sobotu od 9 do 12 hod. Zájemců je velmi mnoho a hlásí se stále další. Má se zato, že tento krok dojde odezvy u široké veřejnosti a že na základě další výchovné snahy se tento kulturní stánek rozroste tak, že ukojí požadavky i nejnáročnějšího čtenáře. -ac-

Ústřední knihovna v Ústí nad Labem v nových místnostech

Ústí n. L. -c- — Městská ústřední knihovna v Ústí n. L. je opět, počínaje čtvrtkem 6. ledna, otevřena každý den od 15 do 19 hod., vždy v sobotu od 9 do 12 hod. Knihovna je nyní umístěna v budově oblastní úřadovny ministerstva informací ve Velké Hradební ul. 49. Otevřena jsou oddělení výpůjček, čítárna denních listů, čítárna časopisů a revuí, studovna s příruční knihovnou a knihovna mládeže.

Novinové články informující o otevření knihovny v ul. Prokopa Diviše v roce 1945 a ve Velké Hradební v roce 1949

Studovna a čítárna kolem roku 1947

Oddělení mládeže v roce 1957

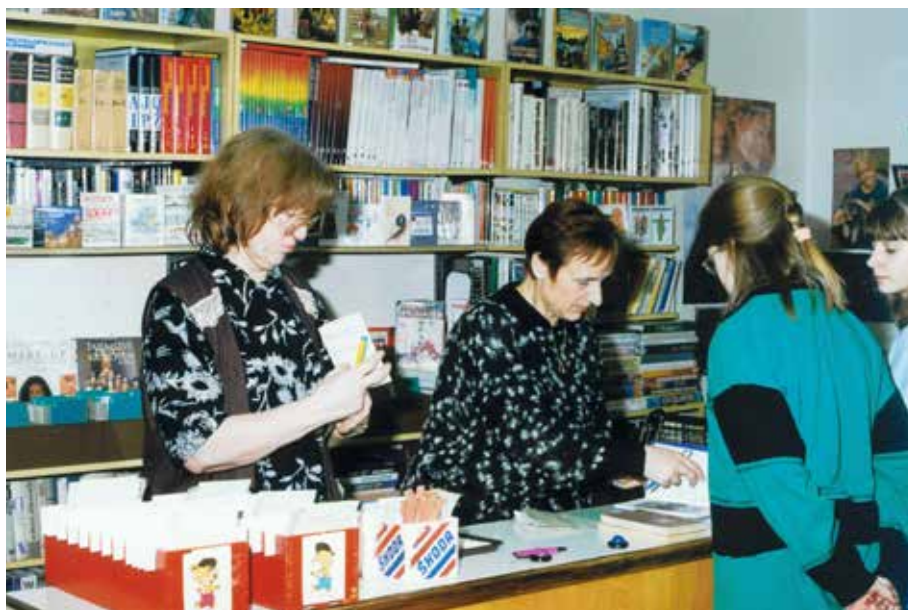
Ústřední půjčovna v osmdesátých letech minulého století

Hudební oddělení v roce 1981

Pracovníci studovny politické literatury a katalogizace ca v r. 1985

Oddělení pro děti a mládež v roce 1999

V září 2005 mohli návštěvníci knihovny besedovat s nejhezčími dívkami Ústecka

Knihovna pro nevidomé a slabozraké v roce 2007

Na závěr besedy s Michalem Vieweghem v r. 2009 proběhla autogramiáda

V červnu 2010 se konala na pobočce Hornická vernisáž výstavy plakátů

Od roku 2011 organizujeme pro studenty happening 5x5x5x5

Z projektu Divadlo a čtení - to se u nás cení se vyvinul projekt Čte táta netáta

Před stánkem knihovny během Family festu v červnu 2013 bylo neustále živo

V květnu 2014 byli pasováni na čtenáře prvňáčkové ze ZŠ E. Krásnohorské

Hitem letošního léta se stala plážová knihovna na koupališti v Brně

1984

V tomto roce uspořádali pracovníci knihovny největší počet kulturních akcí pro veřejnost. K Roku české hudby se konalo 5 předpremiérových večerů a 5 komorních koncertů (koncert pořádaný odbočkou Hudební mládeže dokonce natáčela Čs. televize), Dne poezie se zúčastnilo 5 básníků, na besedy se čtenáři přijeli J. Nesvadba, M. Kubátová a Vladimír Hulpach. Začala adaptace ústředního skladu a pobočka v Předlicích byla uzavřena k 30. červnu. 1. dubna zahájila provoz pro veřejnost pobočka na Kamenném Vrchu.

1985

Knihovna si připomněla 40. výročí osvobození Československa uspořádáním dvoudenní konference (spolu s Pedagogickou fakultou v Ústí nad Labem), na které byl přednesen vedoucím odboru knihovnictví Státní knihovny ČSR v Praze dr. Mirko Velinským referát o vývoji severočeského knihovnictví v uplynulých 40 letech. K výročí osvobození našeho kraje uspořádalo oddělení pro děti a mládež celoměstskou čtenářskou soutěž a knihovna vydala zvláštní číslo Výběru kulturních výročí. O odboji a osvobození ČSR a Severočeského kraje byla zpracována bibliografie jako součást celonárodní bibliografie. Mezi významný ediční počín patří též vydání dvousvazkové metodické pomůcky o celookresním centralizovaném systému knihovnických služeb a zahájení vydávání výběrové bibliografie Politické aktuality. Do adaptovaného ústředního skladu knih byly přemístěny knihy dočasně uložené na zámku ve Velkém Březně. Dne 16. listopadu proběhla oslava 40. výročí vzniku knihovny.

1986

V tomto roce byly poprvé zakoupeny nové typy dokumentů: kompaktní disky a videokazety. Fond knihovních jednotek překročil půlmilionovou hranici. V budově KV KSČ byla vybudována příruční knihovna, která byla až do r. 1989 doplňována fondem státní vědecké knihovny. Ke sjezdu a výročí založení KSČ byla uspořádána vědecká konference a vydána bibliografie a Kalendárium. Pracovníci knihovny se podíleli na přípravě a organizaci celostátního vyhodnocení soutěže Budujeme vzornou lidovou knihovnu, které se tentokrát konalo v Mosťě. Bylo ustaveno regionální informační středisko, které začalo vydávat bibliografický měsíčník Kultura a umění Severočeského kraje. Od 1. září opět začala sloužit čtenářům pobočka v Trmicích. V listopadu byla znovu zpracována studie na přístavbu knihovny v zahradě.

1987

Pracovníci knihovny spoluorganizovali s nakladatelstvím Albatros Týden dětské knihy, v jehož rámci byla uspořádána ve foyer Domu kultury výstava knih nakladatelství Albatros a spisovatelů, kteří navštívili v rámci této akce Ústí nad Labem. Výběrová bibliografie časopiseckých článků začala vycházet s novým názvem Politické a ekonomické aktuality. Byla dokončena stavba skladu knih ve Vaňově s kapacitou cca 130 000 svazků, který se postupně začal zaplňovat knihami naučné literatury a vázaných časopisů. V říjnu byl dokončen projekt „Přístavba knihovny“.

1988

Ve spolupráci s nakladatelstvím Albatros byla uspořádána výstava ilustrací s názvem Nejhezčí dětem a bylo zorganizováno 16 besed se spisovateli. Začalo vycházet nové bibliografické periodikum Ústí nad Labem v tisku. Do oddělení speciálních fondů byl koupen první přehrávač kompaktních disků. Zvuková knihovna se přestěhovala do ulice Na Schodech a 19. září zahájila provoz. Byly získány další skladové prostory v bývalé mateřské škole v Neštémicích, kam se ukládal povinný výtisk beletrie a literatury pro děti. Vedení knihovny požádalo o přidělení budovy OV KSČ ve Vladimířské ulici pro vybudování lidové knihovny, ale neuspělo. V měsíci červnu byla oficiálně zahájena stavba „Přístavba knihovny“.

1989

Ve výstavní síni B. Smetany byla opět instalována výstava Nejhezčí dětem, již navštívilo téměř 6900 osob. K výročí březnových událostí roku 1939 bylo vydáno zvláštní číslo Výběru kulturních výročí. Další zvláštní číslo (v rekordním nákladu 1100 výtisků) bylo věnováno pěveckým sborům severních Čech. Část tzv. „zvláštních fondů“ byla uvolněna pro využití v knihovnách. Pobočky Státní vědecké knihovny převzaly metodickou působnost v místních lidových knihovnách v obcích integrovaných k městu Ústí nad Labem. Na podzim byly zahájeny první výkopové práce na stavbě „Přístavba knihovny“ v zahradě.

1990

V lednu byly nabídnuty knihovně Občanským fórem tři podlaží v bývalé budově KV KSČ, kde mělo vzniknout tzv. Evropské kulturní centrum. Vzhledem k nedostatku finančních prostředků na adaptaci a provoz se od realizace později ustoupilo. V únoru byla otevřena nová pobočka ve Všebořicích a zrušena pobočka v Předlicích. Výstava Nejhezčí dětem byla opět uspořádána v síni B. Smetany. Koncem června byla převedena do majetku knihovny budova bývalého

Domu družby (vila postavená Hansem Weinmannem v roce 1930) ve Vladimírské ulici (nyní ul. W. Churchilla) č. 3 a 11. září v ní byla otevřena čítárna novin a časopisů. Oddělení pro děti a mládež byla vrácena čítárna v jejích původních prostorách. Do fondu se vrátily zpracované knihy z uvolněných „zvláštních fondů“. Do knihovny došly četné dary knih z nadace Charta 77 a z Kanady. Oddělení politické literatury zaniklo a byla vybudována studovna společenských věd. Z názvu knihovny bylo vypuštěno jméno Maxim Gorkij. Byly koupeny první dva počítače a knihovnický software CDS/ISIS. Ředitel Ladislav Zoubek odešel do důchodu a na základě konkurzního řízení byl novým ředitelem 1. července jmenován Ing. Aleš Brožek.

1991

Novým zřizovatelem knihovny se stalo od 1. ledna Ministerstvo kultury ČR. Byl vydán nový výpůjční a čítárenský řád, jímž byl opět zaveden čtenářský registrační poplatek. V hudebním oddělení se od září začaly absenčně půjčovat kompaktní disky, ve studovně společenských věd se pravidelně vystavovaly nové knihy a její fond se rozšířil o mapy a průvodce. Začala se budovat báze docházejících časopisů, báze záznamů pro regionální ročenku, báze údajů o regionálních osobnostech a báze bibliografií. Pro časté krádeže byl zrušen sklad v Neštěmicích. Od 4. března začala sloužit veřejnosti nová pobočka v Mojžíři, dětské oddělení se přestěhovalo z Bukova do Všebořic, zvuková knihovna z ulice Na Schodech do areálu Karka. K 1. říjnu byla uzavřena pobočka na Severní Terasě.

1992

I tento rok byl ve znamení rušení, stěhování a otvírání nových poboček vzhledem k privatizování objektů. Dne 2. března byla otevřena pobočka Krásné Březno v nových prostorách kulturního domu Corso a 23. března pobočka Stříbrníky s fondy uzavřené pobočky Severní Terasa. Pobočka na Novosedlickém náměstí ukončila činnost k 15. červnu. V budově bývalého Domu družby se prováděly stavební úpravy, aby zde v roce 1993 mohla působit lidová knihovna. Místo zrušeného skladu v Neštěmicích byla pronajata část krytu civilní obrany v Důlcích. Na přístavbě v zahradě se začalo konečně pracovat, byly vyhloubeny a zabetonovány základy a začala růst stavba. K urychlení přístavby knihovny se vedla neúspěšná jednání s magistrátem a Univerzitou J. E. Purkyně o sdružení investičních prostředků. Pro malý zájem odběratelů přestaly vycházet Přírůstky zahraniční literatury a bibliografický měsíčník Kultura a umění Severočeského kraje. Začala se budovat báze čtenářů ústřední půjčovny v systému CDS/ISIS. Knihovna se stala zakládajícím členem Sdružení knihoven ČR. Ministerstvo kultury vydalo 7. prosince nový statut knihovny.

1993

Pracovníci knihovny, jejichž přepočtený počet se v průběhu roku zvýšil z 89 na 94, se podíleli na rozdělení knihovního fondu mezi budovami ve Velké Hradební 49 a Vladimířská ul. č. 3, nyní Churchillova ul. Během srpna byly obě budovy pro veřejnost uzavřeny a do 1. patra Vladimířské č. 3 bylo přestěhováno hudební oddělení. V přízemí byla vytvořena půjčovna beletrie a populárně naučné literatury. Čítárna novin a časopisů se přemístila do suterénu a nabídka časopisů se zúžila na populární periodika. Do této budovy se rovněž přestěhovalo ředitelství knihovny, ekonomický úsek, oddělení doplňování a evidence knih. fondů, oddělení zpracování knih. fondů a okresní metodické oddělení (OMO) z Velké Hradební. Uvolněné prostory ve Velké Hradební byly využity pro vytvoření nových a větších studoven. V přízemí vznikla vedle půjčovny odborné literatury všeobecná studovna vybavená počítačem s bázemi dat pro čtenáře a studovna regionální literatury. Do 1. patra byla přestěhována studovna společenských věd. Upravena byla studovna výtvarného umění a oddělení časopisů, ve kterém se rozšířil volný výběr. Přestěhován byl i krajský metodický kabinet, jenž se přejmenoval na konzultační a poradenské středisko pro knihovny. Provoz v obou budovách byl slavnostně zahájen 1. září. Kromě těchto činností musel být vyklizen sklad knih oddělení pro děti a mládež v Domě kultury i sklad rezervního fondu na pobočce Kamenný Vrch. Všebořická pobočka se přestěhovala do jiných prostor, i když zůstala ve stejné budově. Pokračovalo zavádění výpočetní techniky. V červnu byl uveden do zkušebního provozu automatizovaný výpůjční systém kompaktních disků v hudebním oddělení využívající software FoxPro, na podzim proběhlo výběrové řízení na dodávku síťového software Novell a jeho zakoupení.

1994

Nedostatek finančních prostředků zpomalil průběh přístavby Státní vědecké knihovny. Proto se vedla nová jednání s Univerzitou J. E. Purkyně, okresním úřadem a magistrátem. Byly získány další finanční prostředky a na přístavbě byla zhotovena střešní konstrukce, zabudovala se vzduchotechnika, výměňková stanice aj. V lidové knihovně byly na konci roku upraveny prostory v suterénu pro oddělení pro děti a mládež. Knihy ze skladu v Čerěništi byly odvezeny a objekt byl předán novému majiteli. Počítačová síť v lidové knihovně byla zprovozněna počátkem roku a koncem května byl nainstalován knihovnický software Tinlib. Do báze uživatelů knihovny se začaly ukládat údaje z poboček. Byl vydán Průvodce po Státní vědecké knihovně a Výroční zpráva knihovny za r. 1993. Vzrostla propagace knihovny v tisku a počet článků o knihovně uveřejněných v jednom roce překročil stovku, což je nejvíce v historii knihovny.

1995

V lednu začalo sloužit veřejnosti oddělení pro děti a mládež v lidové knihovně, kam se přestěhovalo během prosince 1994 z Domu kultury. Zároveň se večerý knižní přírůstek začal zpracovávat a katalogizovat pomocí softwaru Tinlib a do zapřirůstkovaných publikací se začaly vlepovat samolepky s čárovým kódem. Okresní metodické oddělení zahájilo v průběhu druhého čtvrtletí zpracování výměnných souborů softwarem LANius. Trmická pobočka se stala od 1. ledna obecní knihovnou, takže se počet poboček snížil na sedm. Pracovníci knihovny začali chystat oslavu 50 let knihovny. Té se 6. září zúčastnili zástupci Ministerstva kultury ČR, Národní knihovny ČR, Okresního úřadu v Ústí n. L. a Magistrátu města Ústí n. L., ředitelé státních vědeckých a okresních knihoven, sponzoři knihovny, zástupci významných kulturních institucí, bývalí a současní zaměstnanci knihovny. Nejvýznamnější hosté, sponzoři a zaměstnanci, kteří v knihovně pracovali nebo pracují déle než 20 let, obdrželi pamětní list. V listopadu proběhly v budově knihovny v ul. W. Churchilla dvě prodejní burzy knih. V prosinci poskytl okresní úřad a magistrát dotaci knihovně ve výši 3,3 mil. Kč na dokončení přístavby.

1996

Od 1. ledna začal platit zákon č. 37/95 Sb., který přiznal ústecké knihovně nárok pouze na povinný regionální výtisk neperiodických publikací. V lednu byla instalována branka k ochraně fondů vědecké knihovny před krádežemi. V oddělení časopisů se odborné časopisy přestaly půjčovat domů. V únoru se dočkali on-line katalogu i uživatelé půjčovny beletrie a populárně naučné literatury. V březnu navštívil knihovnu ministr kultury Pavel Tigrid s manželkou. V červnu byla zkolaudována přístavba ve Velké Hradební 45 a v červenci byla vědecká část uzavřena, aby se mohly nastěhovat fondy do přístavby a v ní označit. Od 16. září 1996 začala přístavba s půjčovnou odborné literatury v přízemí, všeobecnou studovnou v 1. patře a malou přednáškovou místností ve 2. patře sloužit veřejnosti. Do všeobecné studovny byl přestěhován fond bývalé studovny společenských věd a do uvolněné místnosti přešel fond studovny výtvarného umění, která do té doby sousedila s oddělením časopisů. Místo původní všeobecné studovny vznikla literárně vědní studovna sousedící s regionální studovnou a bibliografickým oddělením. Přístavba byla vybavena unixovým serverem a 24 počítači propojenými v síti. Čtenáři mohli z některých vstupovat na internet, na němž knihovna od května vystavila své stránky s doménou svkul.cz. V říjnu knihovna vydala svůj první CD-ROM.

1997

V lednu uspořádala knihovna společně s UJEP Mezinárodní setkání uživatelů Tinlibu. Od 24. ledna do 23. května v knihovně působil americký odborný konzultant na automatizaci knihovních systémů Joe Pagano. Během roku byl rozpočet knihovny výrazně snížen o tzv. balíčky a knihovna musela v polovině roku přistoupit ke zvýšení registračních poplatků u dospělých ze 40 Kč na 100 Kč, u dětí, studujících a důchodců z 20 Kč na 50 Kč. Na konci srpna 1997 byl zahájen zkušební provoz automatizovaného výpůjčního systému v půjčovně odborné literatury, který postupně přešel do rutinního provozu. Ve stejnou dobu začala probíhat v budově W. Churchilla rekonstrukce topného systému, což vedlo k zavření všech oddělení pro veřejnost na 5 až 9 týdnů. Na konci roku byl zakoupen server a software Ultra*Net, který umožnil sdílet CD-ROM v síti.

1998

Od ledna 1998 začal platit nový organizační řád, který zohlednil veškeré změny (vznik oddělení automatizace aj.), k nimž došlo za poslední roky. V únoru se přestěhovalo dětské oddělení pobočky v Mojžíři do nových prostor. V červenci byla nainstalována nová verze softwaru Tinlib a od 3. srpna se začaly automatizovaně půjčovat knihy i v půjčovně beletrie a populárně naučné literatury. V dalším měsíci začala probíhat výměna stávajících čtenářských legitimací za nové s čárovým kódem a na internetu byl vystaven on-line katalog knihovny. Knihovna se zapojila do Dnů evropského dědictví a o víkendu 12. a 13. září zpřístupnila veřejnosti budovu v ul. W. Churchilla. V knihovně byl vytvořen servisní bod programu LANius pro podporu knihoven, které budou užívat tento software. Se Severočeským klubem spisovatelů byla zahájena spolupráce při vydávání beletrie.

1999

Nedostatek finančních prostředků donutil pracovníky knihovny, aby začali zpracovávat projekty a ucházet se o granty. V květnu a červnu došlo k vystěhování skladu CO, z jehož prostor dostala knihovna výpověď. Necelé tři měsíce byly prostory ve Velké Hradební 49 nepřístupné pro veřejnost, protože od dubna do září probíhala rekonstrukce elektrických rozvodů a počítačové sítě. Výsledkem bylo jak zapojení všech počítačů této budovy do sítě a některých i k internetu, tak vybudování serverovny ve 3. patře. Pomocí mikrovlnného spoje se knihovna připojila k vysokorychlostní síti akademických knihoven TEN 155, čímž se rychlost internetu zvýšila z 28,8 Kbit/s na 128 Kbit/s. Knihovna se zapojila do 3. ročníku Týdne knihoven. Na konci roku se čítárna přestěhovala do místnosti v přízemí ve Velké Hradební 49.

2000

Vystěhování čítárny z budovy v ul. W. Churchilla umožnilo zrušit odběr některých duplicitních titulů periodik a od února 2000 rozšířit volný výběr půjčovny beletrie a populárně naučné literatury. V březnu byly vystaveny v několika odděleních petiční archy na podporu státních vědeckých knihoven, které novela tiskového zákona připravila o povinné výtisky (další novela knihovnám toto právo opět přiznala). Ve stejném měsíci se knihovna zapojila do projektu Březen – měsíc internetu. Dne 17. června proběhlo v Národním domě slavnostní vyhodnocení 1. ročníku literární soutěže Psaníčko, kterou knihovna vyhlásila začátkem roku. V budově W. Churchilla se na podzim zahájila rekonstrukce elektrických rozvodů a datové sítě, aby se i v oddělení pro děti a mládež mohlo vstupovat do on-line katalogu knihovny a na internet.

2001

V lednu byla zahájena automatizovaná evidence periodik v T Series (dříve Tinlib) umožňující, aby se čtenář okamžitě dozvěděl, která čísla časopisu již došla do knihovny. Kvůli probíhající rekonstrukci elektrických rozvodů a datové sítě byla postupně pro veřejnost uzavírána oddělení v ul. W. Churchilla. Nejprve hudební oddělení (16. února až 10. června), poté půjčovna beletrie a populárně naučné literatury (4. června až 9. října) a oddělení pro děti a mládež (25. června až 14. října). Musely je zastoupit pobočky, a jejich provozní doba nebyla proto přes léto omezena. V červnu byl v hudebním oddělení nahrazen systém FoxPro softwarem T Series a v říjnu byl zaveden automatizovaný výpůjční systém i v oddělení pro děti a mládež. V půdní vestavbě byl vytvořen víceúčelový přednáškový sál, kde se od září začaly organizovat besedy pro širokou veřejnost a kurzy počítačové gramotnosti pro knihovníky z celého kraje. Místnosti sousedící se sálem byly využity pro sklad půjčovny beletrie a populární beletrie a pro Britské centrum, které bylo v knihovně zřízeno na základě trojstranné smlouvy mezi magistrátem, Britskou radou a knihovnou podepsané v prosinci. Od července 2001 se zřizovatelem knihovny stal Ústecký kraj a 5. září byla schválena zřizovací listina s novým názvem naší organizace, Severočeská vědecká knihovna.

2002

Veřejnosti začalo Britské centrum sloužit od 12. února. Podle jeho vzoru se součástí čtenářského průkazu stala fotografie uživatele knihovny, a proto se začaly vyměňovat průkazy dospělých čtenářů. Byl uspořádán 2. ročník celostátní soutěže Psaníčko a děti poprvé přespávaly v knihovně během tzv. Noci s Andersenem. Tradiční Týden knihoven byl zahájen tzv. Provázkiádou. Knihovna se zapojila do Programu podpory zajištění výkonu regionálních

funkcí knihoven a krajské metodické oddělení posílila jedním pracovníkem, aby mohla kvalitně zajišťovat regionální funkce v Ústeckém kraji. Na webu se vystavil souborný katalog OMO a začalo se s ukládáním článků do T Series. Budova v ul. W. Churchilla dostala novou fasádu a na budově v ul. Velká Hradební byla opravena terasa.

2003

V lednu 2003 byla zpracována Koncepce zajištění výkonu regionálních funkcí v Ústeckém kraji na léta 2003 až 2005. V únoru hostila knihovna výkonný výbor SKIP a účastníky celostátního semináře Národní knihovní systém. Do T Series bylo ukončeno ukládání údajů o knihách na pobočkách, takže zbylo dokončit jen rekatalogizaci knih v části vaňovského skladu a v kompaktních regálech. Jako elektronické dokumenty (sign. E) se začaly ukládat do T Series CD-ROM a DVD, pro kartografické dokumenty byla zavedena signatura K. V polovině roku bylo rozhodnuto o zavedení nových znaků MDT. Byly vytvořeny nové webové stránky knihovny i nové stránky OMO. V listopadu 2003 vyšel poslední svazek bibliografické ročenky Severočeský kraj v tisku (za roky 1973–74) a tím byla tištěná řada za roky 1967 až 1990 dokončena. Britské centrum začalo organizovat schůzky tzv. Reading group. Na pobočce Všebořice bylo stavební úpravou propojeno dětské oddělení s oddělením pro dospělé. Byla opravena střecha objektu Velká Hradební 51 a v podkroví vytvořeny inspekční pokoje.

2004

Pro velkou poruchovost datového propojení obou hlavních budov, ke které docházelo už od konce r. 2002, byl zpracován projekt připojení knihovny k metropolitní síti a podán v rámci grantu VISK 3. I když knihovna získala z grantu na projekt jen část finančních prostředků, díky pochopení krajského úřadu se tato investiční akce mohla zahájit v dubnu 2004. Dofinancování akce totiž zajistil krajský úřad ze svých prostředků. Od prosince 2004 jsou tak hlavní budovy knihovny propojeny optickými vlákny, takže se tím zvýšila rychlost stávajícího připojení z původních 10 Mbps na 1 Gbps. Opravou zídky památkově chráněné budovy v ul. W. Churchilla 3 byla završena investiční akce zahájená v devadesátých letech minulého století. V září se knihovna zapojila do nultého ročníku Mezinárodního filmového festivalu Voda, moře, oceány. Na konci roku 2004 se začaly přidělovat znaky konspektu, harmonizovat autority a nové záznamy odesílat do Souboru národních autorit. Pobočkám začalo hrozit, že zaniknou, protože objekty, v nichž sídlí, byly nabídnuty do prodeje. Kvůli prodeji musela být uzavřena pobočka v Mojžíři k 30. červnu 2004 a vystěhována.

2005

Náhradní prostory našla mojžířská pobočka v základní škole a slavnostně byla otevřena 17. ledna. S magistrátem se nepodařilo obnovit smlouvu o provozování Britského centra, a tak bylo centrum od začátku roku začleněno do struktury knihovny jako oddělení anglické literatury. Vzhledem k tomu, že kapacita vaňovského skladu byla prakticky vyčerpaná, knihovna nechala v lednu zpracovat investiční záměr stavby „Rekonstrukce objektu v ul. Stroupežnického na depozitář Severočeské vědecké knihovny“. V únoru byl úspěšně podán na Ministerstvo informatiky projekt na internetizaci všech poboček, takže během roku byly všechny pobočky s výjimkou mojžířské vybaveny počítači a připojeny na internet. Během letních prázdnin byla položena nová podlahová krytina v půjčovně odborné literatury. V rámci Dnů evropského dědictví byly o dvou víkendech zpřístupněny budovy ve Velké Hradební 49 (bývalá vila C. H. Wolfruma) a ve Velké Hradební 51 (domeček) a uspořádána v nich výstava Ústečtí Wolfumové. 16. listopadu proběhly v knihovně oslavy 60. výročí knihovny s projekcí filmu o knihovně a s výstavou dokumentující 60 let ústecké knihovny. Regionální funkce začal financovat místo státu Ústecký kraj.

2006

V březnu 2006 rozhodl Ústecký kraj o přidělení dotace na vykonávání regionálních funkcí pro knihovny Ústeckého kraje pouze ve výši 7 500 tis. Kč, což byla nejnižší částka na obyvatele v porovnání s ostatními kraji v republice. Německá spisovatelka Tanja Dücker četla 31. března v knihovně ze své knihy Zóna Berlín. Ke 170. výročí prvního vydání Máchova Máje jsme vystavili řadu vydání včetně prvního a výstavu zpestřili vodou z Máchova jezera a prstí z Máchova hrobu v Litoměřicích. Na výstavě Jak se dělá kniha jsme dokumentovali dlouholetou spolupráci se Severočeským klubem spisovatelů při vydávání původní české prózy a poezie. V červnu se poprvé konaly Cambridgeské zkoušky v prostorách knihovny. Protože stávající automatizovaný knihovní systém T Series během let morálně zastaral, byl na základě výběrového řízení vybrán systém Clavius SQL verze MS SQL 2005 od firmy LANius. Do konce roku byl systém nainstalován na nový databázový server i s prvotním vzorkem překonvertovaných dat. Pobočka Mojžíř byla připojena k internetu. V září 2006 nechal krajský úřad zpracovat investiční záměr Evropské knihovny na dvoře v ul. W. Churchilla. Architektonické řešení se však stalo terčem kritiky veřejnosti.

2007

V tomto roce knihovna poprvé získala peníze na projekt Kramerius, a to jak z grantů ministerstva, tak i Magistrátu města Ústí nad Labem. Vlastní projekt

spočívá v mikrofilmování, následné digitalizaci starých a vzácných fondů a jejich zpřístupnění na počítačích. Ústecká knihovna se zaměřila na převedení regionálních novin vycházejících na Ústecku v letech 1945–1948. Knihovna uspěla i s projektem Aktualizace hardwaru v počítačové učebně, díky němuž došlo v počítačové učebně k obnově všech školitelských PC. V knihovně besedoval se čtenáři politolog Valtr Komárek a písničkář Vlastimil Třešňák, navštívil ji Erich von Däniken. Proti stavbě Evropské knihovny na dvoře v ul. W. Churchilla se postavil ústecký magistrát. Jím iniciovaná jednání o přemístění knihovny do budovy muzea skončila nezdarem a zpozdila zahájení stavby Evropské knihovny o další rok.

2008

Na pobočkách byla dokončena automatizace výpůjčního protokolu. Po pobočce Hornická, která byla úspěšně odzkoušena ještě v prosinci 2007, následovaly Všebořice (27. března), pak Kamenný Vrch (16. dubna), Klíše (25. dubna), Stříbrníky (21. května), Krásné Březno (2. července) a Mojžíř (22. září). Pobočky byly propojeny na webový on-line katalog, takže všichni čtenáři získali informace o úplném fondu knihovny včetně jeho aktuálního stavu. Od června 2008 se začaly půjčovat filmy na DVD. V listopadu zprovoznila pracovnice okresního metodického oddělení systém Clavius REKS a připojily knihovny v Chabařovicích, Chlumci, Trmicích a Velkém Chvojně. 29. listopadu v knihovně poprvé proběhl Den pro dětskou knihu, a to i s oblíbeným pořadem Listování. Po neúspěšných jednáních o využití budovy muzea či kampusu UJEP pro potřeby knihovny nechal zřizovatel knihovny zpracovat studii posouzení využití objektu Na Schodech 4 pro tzv. Evropskou knihovnu. Tu by tvořila přestěhovaná půjčovna a studovna odborné literatury a nově vybudované oddělení cizojazyčné literatury. K objektu Na Schodech 4 by byl přistavěn depozitář s kapacitou cca 400 tisíc svazků.

2009

Na začátku roku 2009 byla dokončena projektová dokumentace a vydáno stavební povolení na přestavbu objektu bývalého učiliště spojů v ulici Na Schodech na Evropskou knihovnu. Investiční prostředky se však nepodařilo získat z Regionálního operačního programu. Od 20. do 22. dubna hostila knihovna zástupce partnerských knihoven, zkuškových center a British Council z celé republiky. V letních měsících proběhla revize fondu ve skladu Vaňov, a to signatur S a IS. Po revizi došlo k posunu fondů a fond obou signatur byl definitivně uložen. V lidové části knihovny byl zrevidován volný výběr a sklady v budově W. Churchilla. Do depozitáře Chabařovice, který byl vybudován v roce 2008, byl přestěhován

fond již nevycházejících a málo využívaných svázaných časopisů. V Týdnu knihoven se navíc začalo s půjčováním brýlí a deštníků a s on-line předregistrací. Pro uživatele knihovny byl vydán stručný barevný průvodce po službách knihovny.

2010

Oddělení pro děti a mládež začalo od ledna pořádat akci Letem světem s Pimprletem. Pošesté a naposledy uspořádalo celostátní literární soutěž Psaníčko. Knihovna spustila nové webové stránky, vytvořila profil na Facebooku a Twitteru. Zavedla on-line objednávky ze skladu ve Velké Hradební. Přístup k internetu se zvýšil na 40 Mbps a v knihovně byly instalovány nové OPACy (tenký klient). Depozitář v Chabařovicích byl vybaven dalšími regály a začal se provozovat rutinně. V Týdnu knihoven proběhla zkušebně ve spolupráci s Centrem sluchově postižených přednáška s tlumočením češtiny přepisem on-line. Při Velkém čtení v rámci Dne pro dětskou knihu se vystříдалo šest zajímavých mužů z Ústí nad Labem, kteří četli ze svých oblíbených dětských knížek. Od prosince 2010 mohou čtenáři vracet dokumenty v kterémkoli oddělení či na jakékoli pobočce.

2011

Od ledna začal platit nový ceník. Roční poplatek se u dětí nezměnil, ale u studentů a důchodců se zvýšil z 50 Kč na 100 Kč, u dospělých čtenářů ze 100 Kč na 200 Kč. Knihovna uspěla s projektem Divadlo a čtení – to se u nás cení, z něhož se následně vyvinul projekt Čte táta netáta. Bylo zavedeno půjčování čteček elektronických knih a dálkový přístup do bází EBSCO přes čtenářské konto. Díky zapojení dobrovolníků formou akreditované dobrovolné služby se začalo s donáškou knih hendikepovaným čtenářům. Byl dokončen převod záznamů zvukové knihovny z databáze MS Excel do podbáze „Zvukové knihy“ systému Clavius, bylo vytvořeno nové knihovní logo a poprvé uspořádán happening 5x5x5x5 pro studenty. Zástupci Amerického centra Velvyslanectví USA a České kosmické kanceláře přijeli do knihovny s programem Do kosmu s krtkem. V rámci Dnů evropského dědictví si návštěvníci knihovny mohli zatančit dobové tance pod vedením tanečních lektorů a nechat se vyfotografovat v dobovém oblečení. Knihovna zahájila 1. etapu výměny oken a vnějších dveří ve Velké Hradební 45.

2012

Pracovníci půjčoven a poboček začali od února využívat ke vzájemné komunikaci Skype. V březnu 2012 byl zorganizován první Večer v knihovně pro sponzory, VIP a přátele a byl na něm vyhlášen Král (čtenář) roku. Naposledy v knihovně proběhla Noc s Andersenem a festival Voda, moře, oceány. Kulturní a tiskový rada Velvyslanectví USA daroval knihovně soubor 193 knih z kolekce zlaté-

ho fondu amerického písemnictví. Od 6. června do 7. prosince 2012 knihovna hostila slečnu Francescu Mariu Donzelli z Itálie v rámci projektu Evropská dobrovolná služba v knihovně. V době letních prázdnin byla horní místnost v přístavbě ve Velké Hradební upravena a vybavena technikou, aby mohla být od září využívána jako počítačová učebna. Knihovna pasovala první prvňáčky, zakoupila kamerovou zvětšovací lupu pro uživatele s vadami zraku, zavedla blog a zprovoznila Kramerius 4. Začala upravovat dílny bývalého SOU spojů v ulici Na Schodech k deponování části fondu knihovny.

2013

V tomto roce se nepodařilo zastavit pokles výpůjček a návštěvníků. Nezabránilo tomu ani přestěhování zvukové knihovny do budovy v ul. W. Churchilla a rozšíření otvírací doby v ní, ani to, že knihovna na sebe upozornila rozdáváním propagačních materiálů na Family Festu v ústeckém parku. V únoru získala knihovna darem knihy v angličtině od japonské nadace The Nippon Foundation a v červnu se konal v knihovně koncert na podporu zaplavené děčínské knihovny. V září přiletěla do knihovny na devítiměsíční stáž italská dobrovolnice Alessandra Lomonaco, studovna výtvarného umění byla přestěhována do všeobecné studovny a byl spuštěn nový web. Pokračovalo zavádění nových služeb, jako byl projekt E-knihy do každé rodiny, zpřístupnění kolekce e-knih eBooks EBSCO, zprovoznění aplikace Smartkatalog, aby uživatelé mobilních zařízení s Android nebo iOS mohli vyhledávat v katalogu knihovny, rozšířila se nabídka vzdělávacích akcí o přednášky v rámci Týdne vědy a techniky a o trénování paměti.

2014

Dne 30. ledna 2014 poskytla pobočka Všebořice služby veřejnosti naposledy, protože objekt, kde sídlila, majitel prodal. Od února začal platit nový organizační řád, který zohlednil sloučení oddělení časopisů, oddělení studoven a bibliografického oddělení do společného oddělení studoven. Od března si mohou děti i dospělí půjčovat deskové hry. K propagaci této nové služby přispěly dvě Herní soboty uspořádané ve Velké Hradební v březnu a říjnu. V červenci byly do systému Kramerius vloženy první publikace z fondu knihovny naskenované v krajské digitalizační jednotce. V říjnu knihovna ve spolupráci s portálem eReading.cz zahájila půjčování e-knih s tituly ze současné produkce českých nakladatelů on-line. V rámci projektu Blahomat začala půjčovat zdravotně postiženým nebo rodičům zdravotně postižených dětí a seniorům i-pady, na nichž jsou předinstalovány desítky speciálních výukových programů k vyzkoušení. Na konci roku převzala knihovna depozitář vybudovaný ve výměňkové stanici ve Všebořicích.

2015

V lednu byl vydán nový organizační řád, protože z technického oddělení přešla reprografická dílna pod přímé řízení technicko-ekonomického náměstka a část technického oddělení se spojila s hospodářskou správou na technicko-hospodářské oddělení. Knihovna se začala připravovat na oslavy 70. výročí. Obyvatele Ústí na to upozornila desetivteřinovým spotem na velkoplošné obrazovce na Mírovém náměstí, nechala vyrobit propagační předměty, natočit patnáctiminutový dokumentární film a zadala studentům univerzity vytvořit videospot. Zvítězila v 16. ročníku soutěže o nejlepší internetové stránky českých knihoven Biblioweb. Na koupališti Brná provozovala v červenci a srpnu tzv. Plážovou knihovnu (půjčovala knihy a časopisy a organizovala pro děti aktivity). Se čtenáři knihovny besedovala ombudsmanka Anna Šabatová.

Užívané názvy knihovny v letech 1945 až 2015

1945–1946	Městská veřejná a studijní knihovna
1946–1950	Ústřední knihovna města Ústí nad Labem
1951–1953	Krajská lidová knihovna
1953–1958	Krajská knihovna Maxima Gorkého (též Krajská lidová knihovna Maxima Gorkého)
1958–1963	Městská knihovna Maxima Gorkého (též Knihovna Maxima Gorkého)
1963–1979	Krajská knihovna Maxima Gorkého
1979–1990	Státní vědecká knihovna Maxima Gorkého
1991–2001	Státní vědecká knihovna v Ústí nad Labem
2001–dosud	Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem

Přehled zaměstnanců, kteří během 70 let pracovali v knihovně nejméně tři roky (stav k 31. srpnu 2015)

Abtová Milada	od 01.01.1978 do 03.11.1987
Adamová Dana	od 01.10.1992 do 31.12.1994, od 01.03.1996 do 18.03.2011
Andree Zdenka Mgr.	od 1.2.2006 dosud
Augustová Dáša	od 13.10.1997 do 30.06.1999, od 01.10.1999 do 30.06.2000, od 01.09.2000 do 30.06.2001, od 01.02.2002 do 30.06.2002, od 01.09.2002 do 30.04.2003, od 01.09.2003 do 31.12.2003, od 01.10.2004 do 31.12.2004, od 02.05.2005 do 30.06.2005
Bábel Martin	od 02.01.2008 dosud
Bališová Jana	od 01.07.1979 do 28.02.2013
Bartošová Andrea	od 04.03.1996 do 31.03.2000, od 01.11.2000 do 31.03.2001
Batřková Šárka	od 01.09.1991 dosud
Bauer Stanislav	od 01.02.1977 do 31.12.1980, od 01.09.1981 do 30.06.1982, od 01.12.1986 do 30.06.1990
Bednářová (Chmelíková) Jana	od 01.09.1998 dosud
Bejblová Aloisie	od 01.06.1984 do 25.07.1988
Bělíková Dagmar	od 01.09.2006 do 31.12.2006, od 01.01.2007 do 30.06.2007, od 03.09.2007 do 30.06.2008, od 01.09.2008 do 30.06.2009, od 01.09.2009 dosud
Benešová Milada	od 01.09.1987 dosud
Beňovská Věra	od 01.10.1964 do 30.06.1981, od 01.07.1990 do 30.11.1993
Beránková Naděžda	od 24.07.1961 do 01.03.1967
Bergerová Ida	od 01.06.1991 do 31.10.2000, od 01.01.2001 do 30.06.2001, od 04.02.2002 do 30.04.2002, od 01.09.2002 do 30.04.2003,

	od 01.10.2004 do 31.12.2004,
	od 01.09.2005 do 31.12.2005,
	od 02.05.2006 do 30.06.2006,
	od 01.09.2006 do 01.12.2006,
	od 07.11.2007 do 31.12.2007,
	od 03.03.2008 do 31.05.2008,
	od 01.09.2008 do 30.11.2008,
	od 01.09.2009 do 31.12.2009,
	od 01.02.2010 do 30.11.2010
Bergrová Alena	od 01.10.1969 do 31.03.1978,
	od 01.09.1983 do 31.08.1986
Bíbová Denisa	od 25.07.2011 dosud
Bilíková Ludmila	od 01.11.1980 dosud
Bodová Miroslava	od 01.09.1979 do 31.12.1979,
	od 01.04.1980 dosud
Boháčová Věra	od 25.08.1975 do 30.06.1983,
	od 01.02.1986 do 31.03.1989
Boková Vlasta	od 01.07.1964 do 25.11.1981,
	od 16.04.1984 do 30.04.1985,
	od 01.02.1988 do 30.06.1991
Bouček Jan	od 04.01.2010 dosud
Bouchnerová Jaroslava	od 01.01.1996 do 30.06.2008
Brož Jiří	od 20.04.2009 dosud
Brožek Aleš Ing.	od 01.07.1990 dosud
Bryndová Jaroslava	od 01.09.1968 do 31.01.1977
Budilová Eva	od 02.01.1995 do 30.11.1999
Bünter Miroslav PhDr.	od 01.02.2010 dosud
Cipriánová Pavlína	od 01.03.1993 dosud
Čepová Milena	od 01.04.1993 do 23.02.2001
Čermáková Danuše	od 01.06.1979 do 31.08.1985,
	od 15.01.1990 do 14.02.1992
Čermáková Zuzana Bc.	od 01.07.2009 dosud
Černá Věra	od 01.07.1968 do 17.05.1976
Černožorská Vlasta	od 01.02.1979 do 31.12.2000
Černý Anton	od 01.01.1987 dosud
Černý Jiří	od 01.01.1986 do ?,
	od 02.01.2006 do 31.12.2008
Červinková Olga	od 23.01.1967 do 23.03.1971
Český Jan	od ca 1973 do ca 1976

Čihák Antonín	od 15.01.1970 do 31.12.1976
Čiháková Jiřina	od 01.09.1971 do 30.06.2001
Čípová Rozálie	od 01.03.1985 do 30.04.1995
Čížková Jaroslava	od 18.09.1990 do 30.06.2005, od 30.09.2005 do 30.06.2006, od 01.09.2006 do 30.06.2007
Čumpl Stanislav	od 17.09.1973 do 31.12.1976
Čumplová Ludmila	od 01.11.1974 do 31.05.1987
Danielová Marta	od 01.12.2006 dosud
Davídková Zuzana	od 01.08.1979 do 30.06.1986
Derkačová Lucie Bc.	od 08.11.2005 dosud
Dolejšová Jana Mgr.	od 01.10.1996 dosud
Domorázková Olga Mgr.	od 01.06.2005 do 21.10.2008
Dostál Ivan	od 05.07.1978 do 31.01.1988
Doubek Rudolf	od 03.01.2005 do 30.06.2005, od 30.09.2005 do 30.06.2006, od 01.09.2006 do 30.06.2007, od 03.09.2007 do 30.06.2008, od 01.09.2008 do 30.06.2009, od 01.09.2009 do 30.06.2012, od 01.09.2012 do 30.06.2013
Doubková Věra	od 01.11.1971 dosud
Dubová Marcela	od 24.09.1981 dosud
Dušková Jitka	od 01.05.1997 dosud
Eisnerová Věra	od 06.12.2000 do 07.02.2014
Esentierová Anna	od 15.05.1967 do 01.05.1971
Exnerová Jana	od 03.09.2007 dosud
Exnerová Kamila	od 01.02.2005 dosud
Fantová Jiřina	od 01.11.1965 do 31.08.1977, od 17.10.1994 do 31.12.1994, od 17.12.1996 do 31.12.1996
Faturiková Jana	od 29.01.2001 do 31.12.2012
Fikarová Vlastimila	od 01.07.1967 do 30.06.2001
Fišerová (Herzinová) Lucie	od 01.07.1995 dosud
Fišerová Věnceslava	od 01.12.1961 do 01.05.1970, od 01.03.1975 do 30.06.1975
Fišerová Vlasta	od 02.09.1996 do 31.12.2006
Flejšar Jan	od 23.10.2006 do 30.06.2007, od 01.10.2007 do 30.06.2008,

Forštová Miroslava	od 01.10.2008 do 31.03.2011 od 01.08.1974 do 31.05.1980, od 01.01.1981 do 31.05.2014
Galáš Pavol	od 01.12.2008 dosud
Galášová Ilona Bc.	od 01.11.1987 dosud
Haincová Jitka	od 10.09.2007 dosud
Hájková Andrea	od 01.12.2003 do 31.12.2006
Hájková Helena	od 01.09.1988 dosud
Hájková Jaroslava	od 01.10.1967 do 31.08.1993
Hájková Libuše	od 01.05.1966 do 31.08.1991, od 01.01.1992 do 30.06.1994, od 01.01.1995 do 15.07.1997, od 01.09.1997 do 23.10.1998
Haláková Marie	od 01.11.1965 do 30.04.1975
Hamák Otakar	od 01.11.1996 do 31.01.2001
Hamelová Lenka	od 01.08.1976 do 14.01.1985
Hamplová Vlasta	od 05.11.1962 do 30.06.1993
Hanzlíková Olga	od 01.09.1990 do 31.12.1998
Havlíňová Marie	od 10.05.1965 do 31.07.1971
Heimová Zuzana	od 08.05.1959 do 10.05.1965
Hejl František PhDr.	od 16.08.1945 do 30.06.1966
Hejlová Marie	od 15.08.1954 do 31.08.1966
Heldová Gertruda	od 15.12.1957 do ca 1965
Hemiš Petr	od 01.11.1958 do 03.01.1988
Hloušek Josef	od 01.06.1992 dosud
Hloušková Blanka	od 01.09.1967 do 31.03.1973
Holá Katuše	od 01.11.1965 do 28.02.1970
Holkovičová Eva	od 01.11.1992 do 31.12.2013
Homová Květa	od 15.03.1983 do 28.02.1984, od 01.09.1984 dosud
Hornáková Miroslava	od 01.02.1995 do 17.11.2006, od 15.11.2007 dosud
Houfek Václav	od 01.04.1983 do 31.08.1986
Houfková Helena	od 01.08.1985 do 31.07.1994
Houžvičková Jitka	od 04.01.2010 dosud
Hriňová Markéta	od 01.06.2004 dosud
Hrodková Gertruda	od 01.01.1977 do 11.09.1991
Hřebejková Alena	od 01.08.1962 do 15.09.1973
Hulcerová Hana	od 01.02.1979 do 30.09.1991

Humlová Pavla	od 01.04.2000 dosud
Chabrová Petra	od 03.05.2004 do 31.05.2007, od 01.10.2008 dosud
Chadimová Jana Mgr.	od 31.08.2006 do 31.03.2013
Charousková Libuše	od 01.02.1990 do 31.03.2010, od 09.05.2012 do 30.11.2012, od 01.03.2013 do 31.12.2013
Chláň Petr	od 22.05.1995 do 31.05.2001
Javorčáková Eva	od 20.06.1988 dosud
Jelenová Jarmila	od 01.06.1969 do 28.02.1973
Jelínková Jana	od 01.04.1975 do 30.11.2000
Jirkovský Jan	od 19.04.2004 dosud
Jirovcová Marie	od 01.05.1977 do 19.09.1983
Joklová Marie	od 14.10.1986 do 30.06.1987, od 03.02.1988 do 30.06.1994 od 01.01.1995 do 30.06.1995
Jónová Marie	od 01.03.1976 do 30.09.1987
Joščáková Zdeňka	od 01.06.2002 do 01.06.2005 od 01.09.2005 do 30.06.2006 od 01.09.2006 do 30.06.2007 od 03.09.2007 do 31.12.2007
Kafková Annelies	od 01.05.1976 do 31.12.1994
Kaliničová Drahomíra	od 20.10.1980 do 31.12.1983
Kalivodová Marie	od 01.07.1961 do 07.05.1970
Kaplanová Věra	od 15.12.1969 do 31.10.1991 od 02.11.1991 do 31.12.2004 od 27.09.2005 do 07.10.2005 od 10.04.2006 do 30.04.2006
Karasová Božena	od 01.02.1974 do 04.12.1974 od 01.01.1979 do 31.12.1988
Klacková Květuše	od 01.09.2003 do 30.06.2009
Klementová Helena	od 01.01.1982 do 31.12.1990
Klementová Věra	od 01.10.1985 do 31.07.1989
Kloučková Marie	od ca 1953 do ca 1957
Koblencová Hanička	od 16.02.1961 do 31.12.1979 od 01.09.1984 do 31.12.1984
Kočandrlová Anna	od 01.09.1990 do 30.06.1991 od 01.08.1991 do 31.08.1996
Kokošková Darja	od 01.01.1981 do 31.01.1984

Kokošková Pavla	od 01.02.1987 do 11.08.1991 od 01.03.1992 do 31.05.1992, od 01.03.1993 do 10.06.1993, od 15.09.1993 do 30.11.1993, od 14.11.1994 do 30.06.1995, od 21.11.1995 do 22.02.1996, od 15.04.1996 do 15.05.1996, od 16.09.1996 do 31.10.1996, od 10.07.2000 do 31.10.2000, od 01.12.2000 do 24.10.2002
Komárová Anna	od 04.08.1980 do 30.04.1987
Koníčková Vlasta	od 22.08.1945 do 31.01.1949, od 01.04.1954 do 31.08.1988
Konrádová Miloslava	od 01.11.1980 do 31.12.1994
Konradyová Alena	od 21.04.1975 do 31.11.1978
Kopecká Květuše	od 01.04.1980 do 30.11.1983, od 15.01.1985 do 30.06.1990
Kopřiva Adam	od 01.10.1999 dosud
Kopřiva Josef	od 01.01.1966 do 28.02.1970
Kostka Tomáš Ing.	od 01.03.1999 do 31.12.2011
Košková Alžběta	od 01.04.1976 do 31.10.1986
Kotalová Hana Bc.	od 01.06.2010 do 30.06.2015
Koubková Jitka	od 01.07.1965 do 31.01.1973
Koudelková Ludmila	od 01.10.1961 do 30.04.1975
Kováčová Bohumila	od 01.04.2005 do 30.06.2005, od 30.09.2005 do 30.06.2006, od 01.09.2006 do 30.06.2007, od 03.09.2007 do 30.06.2008, od 01.09.2008 do 30.06.2009, od 01.09.2009 do 30.06.2010, od 01.09.2010 do 30.06.2013
Krchová Jaroslava	od 02.09.1997 dosud
Krulišová Ludmila	od 03.04.2000 do 31.12.2004, od 01.09.2005 do 30.06.2006, od 03.09.2007 do 30.06.2008, od 01.09.2008 do 30.04.2009, od 22.06.2009 do 31.12.2011, od 01.06.2012 do 31.12.2013
Křenková Květoslava	od 01.11.1965 do 12.02.1971

Kubalová Eva	od 03.05.1995 do 27.04.2013
Kubrichtová Eva	od 01.11.1996 do 31.12.2010
Kuglerová Drahomíra	od 15.05.1948 do 31.05.1949, od 01.04.1963 do 31.12.1983
Kulišová Věra	od 01.04.1953 ca do 1961
Kunová Libuše	od 01.02.1973 do 06.06.1995
Kvapilová Hana Mgr.	od 01.04.1992 do 30.04.1992, od 01.09.1996 do 03.01.2010
Kyjovská Božena	od 04.09.1989 do 09.02.2014
Kyndlová Antonie	od 10.09.1946 do ??12.1978
Kysilková Alenka	od 04.05.1987 do 08.02.2005, od 01.03.2007 do 31.12.2013
Kytlerová Ludmila	od 01.05.1958 do 31.12.1975
Lahodová Věra	od 01.08.1962 do 18.05.1974
Lán Martin	od 15.05.1997 do 14.11.2001
Lánová Lucie	od 01.06.1996 dosud
Lehmanová Dana	od 06.06.1977 do 31.03.1983
Lejčková Božena	od 20.02.1978 do 30.09.1982
Lhotáková Augustina	od 01.11.1997 do 17.07.1998, od 01.09.1998 do 30.06.1999, od 01.09.1999 do 14.06.2001, od 10.10.2001 do 30.04.2002
Lichtenbergová Marie	od 01.09.1973 do 31.01.2014
Limrová Soňa	od 01.09.1980 do 30.04.1986
Loucká Vlasta	od ca 1949 do ca 1953
Louvarová Bohumila	od 01.09.1991 do 31.07.2015
Lukešová Hana	od 01.09.1988 dosud
Maclová Marie	od 01.01.1977 do 30.09.1980
Makovská Ludmila	od 19.09.1978 do 30.11.1986, od 01.09.1988 do 30.06.1989, od 06.08.1990 dosud
Malý Luboš Bc.	od 01.12.2011 dosud
Maněnová Jana	od 01.09.1988 do 31.10.2002
Mareš Jaroslav	od 01.06.1982 do 31.08.1993, od 01.12.1994 do 28.03.1999
Mašková Olga	od 02.10.1979 do 28.02.1983
Matějková Božena	od 01.05.1960 do 30.04.1976, od 18.05.1981 do 30.06.1986
Matějů Eva	od 10.12.1981 do 31.12.1990

Matuszková Alena Mgr.	od 15.08.1983 do 31.12.1995
Medek Ivan	od 01.01.1984 do 31.07.2003
Michalcová Eliška	od 01.10.1971 do 22.06.1983, od 03.01.1987 do 30.06.2010
Mírošová Lucie	od 03.01.2005 do 31.12.2009
Morcová Edita	od 10.09.2007 dosud
Moudrá Věra	od 01.09.1974 do 31.07.1996, od 01.03.1997 do 10.12.1997
Nedvídková Janka	od 12.09.1983 do 10.12.1992, od 01.07.1993 do 29.02.2008, od 23.04.2008 do 31.12.2009, od 16.02.2011 do 30.04.2011, od 01.03.2012 do 30.06.2012
Nelibová Andrea	od 01.08.1987 do 01.09.1991
Němeček Emil	od 15.04.1981 do 31.03.1996
Neruda Jaroslav	od 01.08.1997 do 31.03.2004
Netrhová Hana Mgr.	od 02.01.2008 dosud
Novák Jan Bc.	od 02.04.2007 dosud
Novák Josef	od 01.09.1985 do 31.03.1990
Novák Michal	od 01.12.1980 do 31.01.1994
Nováková Jana	od 01.10.1963 do 30.06.1999
Nováková Ludmila	od 03.03.1958 do 30.09.1978, od 01.05.1979 do 31.05.1979, od 22.10.1979 ca do r. 1981
Nováková Milena	od 01.10.1973 do 30.09.1976
Nováková Miriam	od 01.09.1980 do 13.12.1994
Novotná Emilie	od 19.02.1964 do 28.02.1982
Novotná Ludmila	od 01.02.1958 do 31.01.1974
Novotná Marie	od 02.01.2003 do 31.08.2003, od 05.01.2005 do 31.01.2005, od 01.11.2005 do 30.11.2005, od 20.04.2006 do 30.06.2012, od 03.09.2012 do 30.06.2013, od 02.09.2013 do 30.06.2014, od 01.09.2014 do 30.06.2015
Novotný Jiří DiS.	od 01.03.2002 do 31.08.2006
Novotný Libor	od 01.09.1997 do 31.12.1997, od 16.02.1998 do 20.03.2001
Oprailová Iva	od 01.12.1989 dosud

Oprailová Jaroslava	od 01.01.1992 do 30.04.1997
Orvošová Judita	od 01.06.1995 do 31.08.2007
Osif Martin Mgr.	od 02.04.1996 dosud
Osif Valešová Jana Mgr.	od 01.01.2002 do 22.02.2015
Osifová Jana	od 03.09.2007 do 30.06.2009, od 01.09.2009 do 30.06.2010, od 01.09.2010 do 30.06.2011, od 01.09.2011 do 30.06.2012, od 01.09.2012 do 30.06.2013, od 02.09.2013 do 30.06.2014, od 01.09.2014 do 30.06.2015
Oxová Irena	od 01.01.1964 do 31.07.1967
Pacovský Karel	od 10.01.1977 do 31.08.1981
Patočková Anna Mgr.	od 01.08.2005 do 31.08.2005, od 01.09.2006 do 30.06.2007, od 03.09.2007 do 30.06.2008, od 01.09.2008 do 30.06.2009, od 01.09.2009 do 30.06.2010, od 01.09.2010 do 31.03.2011
Pečená Marie	od 05.01.1982 do 31.12.1991
Pečiva Martin Mgr.	od 01.09.2006 dosud
Pečiva Stanislav	od 01.04.2009 dosud
Pechatá Dagmar	od 01.03.1977 do 31.03.1980
Pek Vladimír	od 01.04.1969 do 31.12.1997
Pekárnová Anežka	od 01.09.1967 do 31.03.1995
Peková Jana	od 01.05.1971 do 30.06.2001, od 01.09.2001 do 30.06.2002, od 01.09.2002 do 30.06.2003, od 01.10.2003 do 30.11.2003
Pešková Ivana	od 01.12.2006 do 30.06.2013
Pikertová Božena	od 01.01.1976 do 31.12.1980
Pilátová Zdeňka	od 16.02.1970 do 30.11.1983
Pilečková Jaroslava	od 01.06.1992 do 11.08.2006
Pitrová Vlasta	od 01.08.1963 do 23.06.1967
Platich Václav	od 08.07.1996 do 02.08.1996, od 02.09.1996 do 30.11.1996, od 01.08.1998 do 31.12.2001, od 16.09.2002 do 29.09.2002, od 24.10.2003 do 30.04.2014

Pončová Zuzana Mgr.	od 15.09.1983 dosud
Pospíšil František	od 01.08.1984 do 31.12.1989
Pospíšilová Milada	od 15.03.1958 do 14.01.1990
Požár František	v padesátých letech 20. stol.
Prachařová Miluše	od 01.06.1983 do 10.11.1992
Prknová Veronika	od 01.10.1993 do 03.09.1995, od 01.05.2001 do 30.04.2004
Procházková Marie	od 01.09.1986 do 16.12.1991
Procházková ml. Helena	od 01.11.1966 do 31.08.1975
Procházková st. Helena	od 14.02.1961 do 30.04.1985
Prskavec Jaroslav	od 01.09.1962 do 31.08.1970
Puchýřová Alena	od 07.09.1987 do 16.03.1991
Puchýřová Markéta	od 01.02.1987 do 29.02.1992
Rahmová Alena	od 01.09.1983 do 31.07.1993
Rapprichová Alena	od 16.06.1975 do 30.06.1979
Rážková Ludmila	od 22.06.1992 do 31.05.1997
Richtrová Ivana	od 13.09.1976 do 01.03.1980
Ritschel Helmut	od 03.11.2003 do 16.07.2004, od 01.10.2004 do 31.12.2005, od 16.01.2006 do 31.05.2006, od 01.09.2006 do 31.12.2006, od 16.01.2007 do 31.12.2007, od 16.01.2008 do 30.06.2008, od 13.08.2008 do 30.06.2009, od 01.09.2009 do 30.06.2012, od 03.09.2012 do 30.06.2013, od 02.09.2013 do 30.06.2014
Ročková Blanka	od 01.09.1982 do 31.03.1988, od 01.01.1989 do 14.10.2001
Rohan Tomáš Bc.	od 01.04.2010 dosud
Rudolfová (Tošovská) Dana	od 01.10.2002 do 09.08.2009
Rusá Milada	od 20.06.1958 ca do 1967
Rusý Karel	od 01.06.1958 ca do 1967
Růžicková Vlasta	od 01.02.1979 do 31.12.1982
Rylich Miroslav	od 24.11.1980 do 23.10.2009
Řeháková Vladimíra	od 01.02.2002 dosud
Řeřichová Marie	od 01.09.1986 do 06.09.1993
Sadílková Eva	od 01.09.1990 do 31.08.2014
Sekyrová Alena	od 02.11.1998 do 31.08.1999,

	od 01.11.2000 do 11.05.2008
Sekyrová Olga	od 01.03.2004 do 04.07.2011
Scholz Jaroslav	od 23.02.2011 dosud
Scholzová Irena	od 03.09.2007 dosud
Schwarzová Zdeňka	od 04.09.1995 do 31.12.2001
Sipková Hana Mgr.	od 01.09.1981 dosud
Skalická Jitka	od 01.08.1968 do 31.07.1987, od 01.07.1997 do 31.12.2006
Skibina Ljudmila Vasilevna	od 27.09.1993 do 31.12.1999
Sklenářová Jiřina	od 01.04.1980 dosud
Slavíčková Věra Ing.	od 01.08.2002 do 31.01.2014
Slepičková Radka	od 01.09.1988 do 31.12.1997
Smolíková Květuše	od 01.09.1968 do 30.09.1971
Sobotka Karel	od 01.02.1974 do 31.12.1979
Soukupová Klára	od 01.08.1988 do 05.04.1992, od 07.09.1993 dosud
Soukupová Marie	od 01.01.1968 do 30.09.1971
Spálenková Markéta Mgr.	od 30.05.2002 do 31.12.2005
Strejčková Hana	od 01.09.1980 do 31.01.1986
Strýčková Lucie	od 04.01.2010 do 31.01.2013
Studenovská Natálie	od 06.04.2010 dosud
Suda Jaromír	od 01.04.1975 do 01.09.1980
Süssová Zdeňka	od 01.06.1989 do 31.12.2003
Svobodová Darina Mgr.	od 01.10.1988 do 31.03.2007
Svobodová Jitka	od 14.10.1975 do 30.06.1999, od 21.09.1999 do 30.06.2000, od 01.11.2000 do 31.12.2000, od 01.04.2001 do 31.05.2003, od 01.08.2003 do 31.08.2003
Sýkorová Eva	od 26.01.1995 do 28.02.1998
Szaffnerová Denisa Bc.	od 14.08.2006 dosud
Šafaříková Eva	od 01.11.1996 do 18.04.1999
Šachl Zbyněk	od 02.05.1995 dosud
Šebestová Jitka	od 01.07.1981 do 30.06.2015
Šenfeldová Jitka	od 23.04.2002 dosud
Šimberská (Vosáhlová) Šárka	od 01.11.2003 dosud
Šimečková Milica	od 15.05.1967 do 31.12.1977, od 01.01.1987 do 31.12.1990, od 25.11.1991 do 20.12.1991,

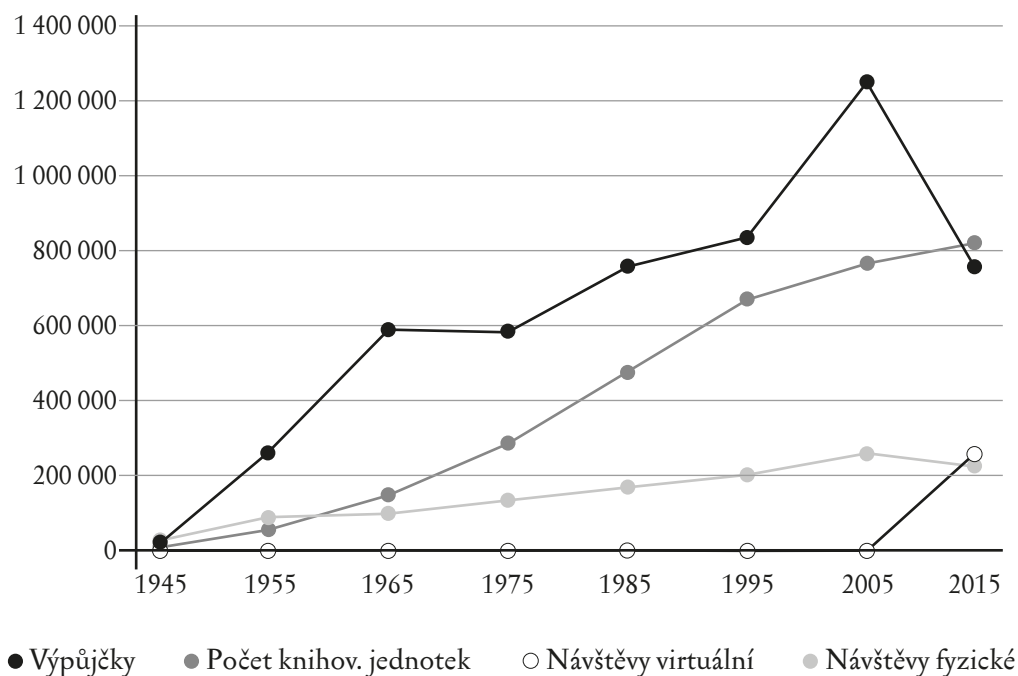
	od 22.11.1993 do 23.12.1993,
	od 01.03.1994 do 31.12.1995
Škrnová Jana	od 16.01.1995 dosud
Šoltová Hana	od 01.04.1988 dosud
Šoltová Vendula	od 02.05.2005 dosud
Šrutová Miroslava	od 01.09.1991 do 31.12.2000,
	od 16.02.2001 do 31.03.2001,
	od 31.01.2002 do 30.04.2003,
	od 15.09.2003 do 30.06.2004,
	od 01.09.2004 do 31.05.2006,
	od 04.09.2006 do 30.06.2007
Štěpánková Marie	od 01.04.1953 ca do 1959
Štolfová Lenka	od 01.06.1993 dosud
Štuncová Jiřina	od 15.04.1963 do 20.07.1974,
	od 01.04.1987 do 30.04.1987,
	od 01.12.1988 do 31.12.1988,
	od 01.11.1989 do 31.12.1989,
	od 01.11.1990 do 31.12.1990
Šubrt Jaroslav	od 01.01.1970 do 25.06.1980
Šulcová Irena	od 01.08.1977 do 30.04.1985
Švarcová Miroslava	od 15.08.1983 do 31.01.1986,
	od 01.01.1993 do 30.11.2006
Švehlíková Zuzana	od 01.09.1981 dosud
Šverclová Vlasta	od 01.04.1982 do 31.03.1995
Tiptová Marie	od 16.12.1963 do 01.09.1977
Tlačbabová Anna	od 01.07.1977 do 10.01.1984
Tománková Alžběta	od 01.08.1975 do 31.10.1978,
	od 01.06.1979 dosud
Tošovská Simona	od 19.04.1999 dosud
Tóth Štěpán	od 06.02.1995 dosud
Trägrová Jarmila	od 01.09.1977 do 31.08.1997
Trčová Jitka	od 21.03.2011 dosud
Trnková Eliška	od 01.04.1971 do 30.06.2009,
	od 01.09.2009 do 30.06.2015
Trnková Ludmila	od 01.12.1984 dosud
Trpišovská Marie	od 01.05.1986 do 31.12.2014
Trpišovský Jan Mgr.	od 01.12.2006 do 30.11.2007,
	od 01.01.2011 dosud
Trubková Jiřina	od 16.12.1963 do 31.12.1984

Trynerová Marie	od 01.06.1984 do 31.01.1995
Tůmová Daniela	od 01.06.1983 do 30.06.1990
Tůmová Marie	od 19.09.1994 do 31.10.1998, od 15.01.1999 dosud
Uhlík Vladimír	od 01.09.1983 do 31.07.1988
Uhrová Anna	od 04.12.1961 do 06.10.1972
Vacková Drahoslava	od 01.09.1990 do 31.12.1995
Vacová Marie PhDr.	od 14.09.1981 do 30.09.1993
Vágnerová Naděžda	od 01.09.1975 do 22.01.1983
Vařbuchtová Jiřina	od 01.02.1968 do 30.04.1976
Vejdělek Václav	od 01.09.1980 do 11.04.1991
Vejdělková Helena	od 03.01.1991 do 28.02.2001
Veltruská Marie	od 16.02.1973 do 31.03.1979
Veselá Božena	od 21.06.1965 ca do 1971
Veselá Marcela	od 01.11.1983 dosud
Vinter Vladimír	od 01.02.1977 do 31.12.1990
Vitujová Ludmila	od 01.07.1967 do 30.06.2003
Vlčková Zdeňka	od 15.08.1966 do 31.08.1996
Vojáčková Zuzana	od 02.07.1973 do 31.08.1977
Vojanová Eva	od 01.04.1969 do 30.04.1976
Vojtek Zdeněk	od 16.10.1963 do 30.06.1986
Vojtková Hana	od 01.08.1957 do 31.03.1981, od 01.12.1992 do 30.06.1995
Vondrová Jaroslava	od 03.01.1991 do 15.01.2010
Vorlíček Michal Bc.	od 24.03.1999 do 16.05.1999, od 15.11.2001 do 08.09.2006
Vosáhllová Petruše	od 06.01.1992 dosud
Vybíralová Iveta	od 01.08.1988 dosud
Wágnerová Blanka	od 01.06.1980 do 30.04.1991
Zahrádková Jarmila	od 03.01.2003 dosud
Zajíčková Olga	od 01.04.1971 do 15.07.1997, od 01.09.1997 do 30.06.1999, od 01.09.1999 do 30.06.2000, od 04.09.2000 do 13.07.2001, od 01.09.2001 do 30.06.2002, od 01.09.2002 do 30.06.2003, od 22.01.2004 do 13.03.2004
Zapřálová Božena	od 01.09.1956 do 31.01.1973
Zárubová Marta	od 01.04.1966 do 31.10.1974

Zárybnická Květuše	od 01.10.1978 do 31.03.1995
Zatoriová Eva	od 01.10.1982 do 15.06.1986
Zelenková Ivana	od 01.01.1979 dosud
Zeman Jindřich	od 01.01.1979 do 31.08.1984
Zemanová Alena	od 16.06.1975 do 31.10.2013
Zemanová Libuše	od 01.12.1959 do 30.06.1971
Zemanová Zdeňka	od 01.09.1998 do 31.12.2003
Zemanovičová Jana	od 02.09.1997 do 31.12.2004
Zendulková Jana	od 01.02.1978 do 29.02.1988
Zigová Květuše	od 01.12.1999 do 31.12.2007, od 05.03.2008 do 31.12.2012
Zoubek Jan Bc.	od 1.6.2010 dosud
Zoubek Ladislav	od 01.10.1970 do 31.08.1990
Zvěřinová Danuše	od 01.09.1967 do 15.07.1997
Žáčková Jaroslava	od 30.11.1964 do 31.05.1975
Žáková Alexandra, Mgr.	od 01.12.2003 dosud

Tento seznam byl sestaven z dostupných materiálů, které nejsou zcela úplné. Proto se předem omlouváme těm, kteří se nedopatřením do seznamu nedostali, a prosíme je o zaslání chybějících údajů na knihovna@svkul.cz.

Vývojové řady výkonnosti ústecké knihovny v letech 1945 až 2015

ÚSTECKÁ VEŘEJNÁ KNIHOVNA 1945-2015

V jubilejním roce 2015 vydala Severočeská vědecká knihovna
v Ústí nad Labem, příspěvková organizace

Sestavil Aleš Brožek

Jazyková úprava Zdenka Andree

Grafická úprava Česká digitální tiskárna, s.r.o.

Foto archiv knihovny

Náklad 500 výtisků

Tisk Česká digitální tiskárna, s.r.o.

ISBN 978-80-7055-212-4

